

WIGWAM

Magazine

Yves Vanderhaeghe

“In de kerstperiode krijgt de familie
voorrang op het voetbal”

Plaats om te spelen, ruimte om te groeien.

Ons doel? Een duurzame toekomst, voor ons allemaal.

De keuzes die je vandaag maakt voor je geld bepalen mee hoe de wereld er morgen uit ziet. Daarom kiest vdk bank al jaren voluit voor een duurzaam ethische aanpak. Dat betekent dat we je steunen in wat jij nodig hebt in je leven, maar tegelijk kijken naar wat goed is voor de wereld rondom jou. En dat we je geld alleen investeren in zaken die van belang zijn voor ons allemaal. Vandaag. En morgen.

vdk.be

voor het leven

Voorwoord van de voorzitter

Beste Buffalo's

In mijn woord vooraf van begin november stond deze zin: 'De metamorfose oogt niet spectaculair, maar is ingezet.' Vandaag, ruim in de tweede competitiehelft en met de winterstop in zicht moet ik deze woorden terugnemen. Onze metamorfose is wel degelijk spectaculair.

Van trainer wisselen houdt altijd een risico in, maar met Yves Vanderhaeghe wisten we dat we een vakman aan het roer kregen die een realistisch en positief voetbal zou prediken. Wat het resultaat daarvan zou zijn in de wedstrijden, was afwachten. Welnu: het resultaat is onverhoopt.

Natuurlijk hebben we ook in een aantal wedstrijden het geluk aan onze kant gehad, iets waaraan het ons in de eerste wedstrijden van het seizoen ontbrak, maar daar ligt het absoluut niet aan dat we in geen tijd onze rechtmatige plaats in de top zes hebben ingenomen. Dat is het werk van onze nieuwe trainer en onze spelersgroep die een enorme veerkracht heeft getoond.

Wat wel is gebleven, zijn de scheidsrechterlijke dwalingen in ons nadeel. Niemand vergist zich opzettelijk, maar als de vergissing haast altijd in het nadeel van dezelfde partij is, wordt dat bepaald vervelend. Zonder overdrijven hadden we vandaag even goed stevig in de top drie kunnen staan.

Vandaag vechten we nog steeds voor een plaats bij in Play Off 1. We staan er goed voor, maar deze thuiswedstrijd tegen Charleroi en de uitwedstrijd op tweede kerst bij Anderlecht zijn zware confrontaties. We hebben al één topper achter de rug, bij Standard, en als er één ploeg had kunnen/moeten winnen, waren wij het.

Bij thuiswedstrijden hebben wij inmiddels een aardige reputatie opgebouwd en dat willen we vanavond zo houden. U bent een voorbeeldig publiek geweest, vooral in de weken dat we er slecht aan toe waren, maar vanavond moet u er voor het laatst dit jaar nog maar eens een echte hel van maken.

Uw voorzitter.

A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to read 'I. De Witte'.

Ivan De Witte
Voorzitter KAA Gent

PROUD PARTNER OF KAA GENT

ESIGN
WEB & GRAPHICS

E-commerce is hot!

Ow zeker moatse, ge moet ne kier kaaken bij die manne van Esign!

Je weet het of niet, maar het Belgisch e-commercelandschap blijft groeien en daar maken wij graag deel van uit! De webshop van het 'meest wijze' Belgische festival al gezien? 'T zal wel zijn! **Tomorrowland** ging met ons in zee en heeft een custom made online shop die wij voor hen op poten hebben gezet. Met je eigen ogen zien? Surf naar store.tomorrowland.com

Wil jij jouw product ook online aanbieden?

Esign en jouw webshop, da goa goe tuupe!

ONLINE MARKETING
+ SEO + SEA

WEBDESIGN
+ DEVELOPMENT + MAINTENANCE

E-COMMERCE
WEBSHOPS

GRAPHIC DESIGN
+ IDENTITY + PRINT + BANNERS

Inhoudstafel

- 03 WOORD VAN DE VOORZITTER
- 08 INTERVIEW: YVES VANDERHAEGHE
- 18 OPEN GEEST: NANA ASARE & MOSES SIMON
- 28 POSTERPAGINA: DYLAN BRONN
- 32 TERUGSPEELBAL: KAA GENT - CHARLEROI PO1 - 8 MEI 2015
- 38 KAA GENT: MEER DAN EEN VOETBALVERENIGING
- 44 MONSIEUR GANTOISE: ROBERT NAUDTS
- 48 FREDDY DELCOURT: HET RELAAS VAN EEN VOETBALBEEST
- 53 WEDSTRIJDSELECTIE KAA GENT - CHARLEROI
- 55 KAA GENT PRAKTISCH

Fotografie: Belga Image, Jasper Jacobs, James Arthur, Nicolas Maeterlinck

Redactie: Mikaël Soinne, Peter Maes, Tim Stock, Wim Beelaert, Raef Ghanem, Xavier Louwagie

Grafische vormgeving: Yves Moreel (www.esign.eu)

V.U. Patrick Lips

BUFFALO TV

een voetbalmagazine met pit

www.avs.be

**op AVS
elke donderdag
bij een thuismatch
vanuit de Ghelamco Arena**

BOEK NU
KORTINGEN TOT
€350 p.p.*

Discover your smile

BOEK NU AL JOUW WINTERZONVAKANTIE

- TUI prijsgarantie t.e.m. 31/08
- Gratis luchthavenvervoer t.e.m. 31/08
- Vroegboekkortingen t.e.m. 02/10
- Omruilgarantie t.e.m. 02/10
- Gratis kids in paasvakantie 2018, OP=OP!

Info en voorwaarden op TUI.be, in je TUI shop of bij je reisagent.

* tot zolang de voorraad strekt

ELEKTRO GROOT- & KLEINHANDEL

E.R.M. nv
Merelbeke

*Dé
ELEKTRO
GROOTHANDEL
voor iedereen*

www.erm.be

Yves Vanderhaeghe

“In de kerstperiode krijgt de familie
voorrang op het voetbal”

Tekst: Mikaël Soinne - Foto's: James Arthur

Bij zijn aanstelling roemde KAA Gent Yves Vanderhaeghe om zijn vechtersmentaliteit. Dat hij een doorbijter is, bewees Vanderhaeghe al op zijn 17de. Net gedebuteerd in eerste klasse, kreeg hij een hersenvliesontsteking. Even was hij klinisch dood, en door een misverstand verklaarde een krant hem zelfs officieel dood ("Ik heb dat overlijdensbericht nog liggen"). Ook in zijn carrière als voetbal-ler was het vechten voor erkenning. Nu, op zijn 47ste, zit Vanderhaeghe precies dertig jaar in het profvoetbal en knokt hij zich als Gantoise-trainer een weg naar Play Off 1.

We zijn daags na het gewonnen bekerduel tegen Sporting Lokeren. Een sneeuwtapijt glooit over de (kunst)gras velden op het oefencomplex in Oostakker. De eerste, onverwachte winterprik is in het land. Een ideale setting om in kerst- en eindejaarsseer te geraken.

Hoe beleef jij de kerstperiode?

Yves Vanderhaeghe: "We proberen met de familie Kerstmis samen te vieren, aan een grote tafel met toch wel wat cadeautjes onder de kerstboom. Dat is niet altijd evident in het voetbal. Want sinds de invoering van Play Off 1 moeten we de week na Kerstmis ook nog wedstrijden spelen. Vroeger was dat niet het geval. Toen waren de matches gedaan op 22 of 23 december en vertrok ik bijna altijd op skivakantie. Zelfs als ik speler was. Iedereen zei natuurlijk dat dat een beetje gevaarlijk was. Maar langs de andere kant, je moet eens een hele week op die skilatten staan in de bergen, en merken welke spieren je constant belast in je benen. Nadien kwam ik altijd ijzersterk terug: ik had vier uren geskied per dag."

Ik ga ervan uit dat de club wist dat je ging skiën?

"Euh... Bwa, dat was niet bij Anderlecht natuurlijk, hè. Ik speelde toen bij Eendracht Aalst. En misschien zal ik ook nog wel eens op skiverlof geweest zijn in mijn tijd bij Moeskroen. Toen ik international was, heb ik dat natuurlijk niet meer gedaan. Het was meer in mijn beginjaren als profvoetballer. Tegenwoordig kan ik opnieuw gaan skiën. Vorig jaar nog bijvoorbeeld. Dit jaar niet. We zijn uitgenodigd voor de zestigste verjaardag van beide schoonouders. De ouders van mijn vriendin zijn allebei 60 en we mogen met hen naar La Santa op Lanzarote om een week te gaan sporten. Ik heb een heel actieve schoonfamilie."

Ik ga het toch nog eens vragen: waren Eendracht Aalst en Moeskroen op de hoogte van jouw skivakantie?

"Wel, uiteindelijk was ik daar ook wel open in, hoor. Die koffer stond al op mijn auto met de ski's erin om na de match te vertrekken. (glimlacht) We spreken over '94, '95 hè."

Jij kan vergelijken. Wat heb je het liefst: kerstvoetbal zoals Boxing Day in Engeland, of het regime zoals vroeger?

"Ik vind kerst nog altijd een periode die voor de familie bestemd is. In mijn jeugd jaren lasten we altijd een winter-periode in, en dat was altijd heel gezellig. Dicht bij de haard, familiebezoek en goed eten natuurlijk, als Bourgondische Belg. Ik denk dat het voetbal veel te weinig rekening houdt met de familiale toestand van veel spelers. Wij moeten ons telkens wegcijferen, ook in de weekends. Met midweekvoetbal kan ik nog leven. Ik zou liever meer midweekmatches hebben dan dat het seizoen zo lang duurt. Dan kan je met de kerstdagen ook vroeger stoppen, even helemaal ontspannen. En dan na Nieuwjaar effectief beginnen met een stage, daar heb ik niets op tegen. Maar het seizoen duurt gewoon te lang. Je ziet in elke andere sport – volleybal, basket – dat die jongens meestal twee à drie maanden geen competitie hebben. Bij ons is dat absoluut het geval niet."

En er zijn te weinig momenten in het seizoen om je hoofd eens leeg te maken?

"Absoluut. Vergeet ook niet dat we altijd in het weekend wedstrijden spelen en dan kan je het ook niet loslaten. Als we iets van plezier willen hebben, moeten we dat ergens in het weekend proberen doen, bovenop die matches. Maar dat is moeilijk, je hebt onvoldoende rust en mist scherpste. Als er al iets kan, probeer ik het in de week te doen. Ik hoor het ook vaak thuis. Mijn dochter of mijn vriendin die zeggen 'Het is voetbal, zeker?' 'Ja, het is voetbal', antwoord ik dan, 'het is constant voetbal.' Dat is een negatief puntje. Er zijn natuurlijk ook heel veel positieve punten aan. Voetbal was vroeger mijn hobby. Ik ben profvoetballer geweest, wat misschien leuker was dan trainer zijn. Als je nog altijd je centen kan verdienen met wat je van kleins af hebt gedroomd – voetbal dus – is dat een plezier om het nog altijd te mogen doen. Maar, en dat onderschatten veel mensen, er zijn veel opofferingen voor nodig. Mijn dochter wordt groter. Je hebt mensen die vrijdag om 16u thuis zijn en tot maandagmorgen aan niets anders moeten denken dan 'een uitstapje met het gezin'. Soms vind ik dat wel spijtig."

'Ik was misschien liever voetballer dan trainer', zeg je. Dat horen we veel van jouw collega-trainers zeggen.

"Zelf voetballen, zelf proberen matches te winnen en eenmaal je onder de douche staat gewoon moeten zorgen dat je de volgende dag weer fit bent. Dat is toch een heel andere beleving. Terwijl je als trainer bijna nooit gedaan hebt. Er is weer een match, je wilt ook die volgen, om niets te missen."

Die trainers zeggen ook 'profvoetballer zijn is het mooiste beroep ter wereld'.

"Absoluut. Vooral als je op een mooi niveau zit en voor de prijzen kan spelen. Dan blijf je scherp en wil je elke keer opnieuw tonen dat je thuis hoort bij die groep. Ik wou dat niet loslaten. Daarom heb ik het misschien zou lang volgehouden op het hoogste niveau. Ik ben ook laat op dat niveau geraakt. Als speler schat je misschien wat verkeerd in wat een trainer allemaal moet doen. 'OK, hier heb je een paar maillots, we spelen 6 tegen 6.' En je voorbereiding is gedaan. (lacht) 'Laat ze maar doen.'"

En kegeltjes zetten.

"En een paar kegeltjes zetten. (lacht) Het is dus veel meer dan dat. Maar OK, het is enorm boeiend. Als speler heb je misschien toch, zonder blessure, meer zekerheid. Tegenwoordig is echt wel een heksenketel geworden. Wat een jacht op de trainers."

Jij kan er over meespreken.

"Ja, maar ik heb daar ook geen probleem mee. Als het slecht is, is het slecht. Uiteindelijk moet er één iemand het slachtoffer zijn. Zo erg als het laatste jaar is het in België toch nog niet geweest? Dat was in het verleden toch niet het geval? Trainers worden niet genoeg beschermd. Als een club iemand een contract voor drie jaar geeft, moet het ook de som betalen zoals afgesproken."

OFFICIEEL DOOD VERKLAARD

Was je als speler al aan het denken aan een carrière als trainer later?

"Toch wel. Ik heb mijn studies beëindigd als regent Lichamelijke Opvoeding. Dat ging ook al een klein beetje in die richting. Nadien, als speler, had ik al al mijn diploma's gehaald om trainer te worden. Behalve de Pro Licence, want die kan je pas halen als je stopt met voetballen. Het eerste jaar dat ik gestopt ben, heb ik mijn Pro Licence gehaald en was ik hulptrainer van Hein Vanhaezebrouck. Sindsdien heb ik nog nooit zonder voetbal gezeten, behalve één week tussen Oostende en Gent. (lacht) Dus vanaf mijn 17de, weliswaar op derde klasseniveau, dan mijn debuut gemaakt in de eerste klasse, en ondertussen ben ik 47. Dat zijn heel weinig weekends, hè? Maar ik ben tevreden met de carrière die ik nu aan het maken ben als trainer. Ik blijf ambitieus. Ik ben hier om prijzen te pakken. Voetbal kan ik heel goed relativeren na verlies. Maar ik wil elke keer winnen en blijven winnen. Dat zit enorm in mij."

In welke mate kan je het voetbal van je afzetten?

"Dat lukt, hoor. Als ik zelf wat sport kan doen: gaan lopen, tennissen, padel spelen. Een perfect begin van de dag is voor mij: 10 kilometer lopen. Dat lukt helaas niet altijd."

Was je vroeger ook al een familieman?

"Ja. Ook al was ik vaak afwezig. Mijn dochter is geboren in 2001. Ik heb tot 2007 bij Anderlecht gevoetbald. Ik ben vijf jaar international geweest, heb een Wereldbeker en zes van de zeven jaren Champions League gespeeld. Ik was constant weg. En als er dan een weekend vrij was, zat ik bij de nationale ploeg."

Je somt nu je palmares op. Weten de spelers van KAA Gent wat je vroeger hebt gepresteerd?

"Dat weet ik niet. Ikzelf zou het wel willen weten van mijn trainer."

Omdat het helpt om respect af te dwingen vanaf dag 1?

“Dat denk ik wel. Het is zeker een stapje vooruit. Als je niet op het hoogste niveau hebt gespeeld, is dat toch iets moeilijker. En als je dan eens een bal trapt op training en ze zien dat het inderdaad nog wel OK is, dan zeggen ze: ‘Oei, die heeft nog wel gesjot precies’. (lacht) Ik vind het wel eens leuk om iets voor te tonen en het dan ook goed te doen. Die kwaliteit kan je dan wel even brengen, als het bij één keer blijft toch. (lacht smakelijk) Het helpt om aanzien te hebben. Ik ben altijd nuchter gebleven en relatieveer alles. Maar ik ben wel heel fier op wat ik bereikt hebt. Ook omdat ik niet de gemakkelijkste weg heb afgelegd. Ik heb heel hard moeten vechten om erkenning te krijgen en om dan ook nog op dat hoogste niveau te blijven. Op 29 jaar ben ik in de nationale ploeg geraakt, terwijl iedereen mij gewoon als een goeie middenmoter beschouwde die werkte voor zijn ploeg.”

Dat doorbijten en die vastberadenheid van jou zijn kwaliteiten die manager Michel Louwagie opsomde bij je officiële voorstelling als nieuwe trainer.

“Inderdaad. En als je dan heel ver terugkijkt, ben ik ook eens zwaar ziek geweest. Ik heb in coma gelegen. De dokters gaven me nog 5 procent kans om te overleven. Maar daar ben ik dan ook doorgesparteld.”

Je was een dag klinisch dood. De stadionomroep-er van FC Roeselare had dit verkeerd begrepen en riep toen om dat je overleden was. Gevolg: een overlijdensbericht in de krant Het Volk.

“Inderdaad. Ik heb dat artikel nog altijd liggen thuis. In de zomer van '87 kwam ik terug van Cercle Brugge naar Roeselare. Ik had mijn debuut gemaakt in eerste klasse. Maar ik werd heel ziek. Plots had ik last van evenwichtsstoornissen. Tijdens voorbereidingswedstrijden zakte ik ineens door mijn knieën. Mijn hartslag bonkte in mijn hoofd. En geleidelijk aan kreeg ik een gezwel op mijn hersenstam. Dat gezwel groeide tot ook mijn ademhalingsfunctie volledig uitviel. Eerst dachten ze aan een tumor. Het bleek uiteindelijk meningitis of hersenvliesontsteking. Van augustus tot december heb ik in het ziekenhuis gelegen. Ik heb toen een zware cortisonekuur gevolgd, en dat heeft gewerkt.”

Uit die ervaring heb je ongetwijfeld veel kracht geput voor later?

“Relativeringsvermogen vooral. Iedereen heeft wel eens pech in zijn leven. Maar gezondheid is het allerbelangrijkste. Zonder dat kan je niets meer doen. Er zijn genoeg voorbeelden van mensen die ons veel te vroeg verlaten hebben. Ik was heel sportief en toch is het mij overkomen. Voor mijn ziekte was ik al een bijter. Ik droomde er van om

profvoetballer te worden en moest die droom absoluut bereiken. Na mijn debuut in eerste klasse kwam de ziekte, daarna ging ik naar derde klasse. Ongeduldig als ik was, was ik daar het hart van in. Maar goed, vanaf mijn 23ste speelde ik weer in eerste klasse.”

Is het in die periode dat je Vincent Mannaert, de manager van Club Brugge, hebt leren kennen?

“Dat klopt. Ik heb Vincent leren kennen via SEM, het make-laarskantoor van Dirk Degraen. Vincent Mannaert was zijn rechterhand en met hem had ik het meest contact. Maar eigenlijk ken ik Vincent al van bij Eendracht Aalst. Hij was student-advocaat, zat bij de kern en kwam zoveel mogelijk trainen. Maar hij heeft misschien meer voorrang gegeven aan zijn studies. Ik denk niet dat hij uiteindelijk in eerste klasse heeft gevoetbald.”

Hoe is jouw band nu met hem?

“We proberen één keer per jaar samen te gaan eten. Dat is dan met Thomas Buffel er bij. Thomas zat die periode toen ook bij SEM. Wij zijn ook streekgenoten. Thomas is uit de streek van Brugge, ik van Roeselare. Twee West-Vlamingen die ook de kamer deelden bij de nationale ploeg. En Vincent probeerde ons goed te begeleiden als zaakwaarnemer.”

Het klinkt voor een Buffalo-supporter misschien wat bizar: de coach van de Gantoise die goed bevriend is met de huidige manager van Club Brugge.

“Ja, maar die vriendschap dateert al van 1993. Het is niet dat ik hem nu plots moet beginnen haten. Ik weet dat er serieuze rivaliteit is tussen Gent en Brugge. En we gaan proberen die naar onze kant te laten leunen.”

Heb je het daar dan over met hem?

“Nee, nog niet. Zolang ben ik hier nog niet en ik heb Vincent intussen nog niet gezien. Nu, als we gaan eten, wordt er sowieso niet constant over voetbal gepraat. In zijn beginperiode heeft Vincent trouwens dicht gestaan bij een functie bij Anderlecht. Misschien gaan de Gentsupporters dit niet graag horen, maar als kind moest ik mee met mijn vader naar Club Brugge. Mijn idool was Jan Ceulemans. Ik heb al zijn truitjes. Op 17 jaar ging ik naar Cercle Brugge en was pro Club Brugge zijn ook uit den boze. En uiteindelijk ging ik naar Anderlecht. Ik volgde in mijn jeugd sowieso alles van voetbal. Ik had alle Paninistickers en alle handtekeningen. Nu heb ik die niet meer.” (lacht)

‘MOETEN, MOETEN, MOETEN’

Waarop wilde je bij je komst naar KAA Gent eerst op focussen: een solide verdediging of het scorend vermogen?

“De nul houden is toch wel het belangrijkste. Drie goals slikken en er zelf vier maken, dat kan in één match, maar de andere matches ga je zo wel verliezen. Ik heb vooral ook heel veel vertrouwen gegeven aan de jongens die toen ook al speelden.”

En dan denk je onder andere aan Moses Simon?

“Ja, Simon. Maar ook Mitrovic, Gigot, Dejaegere, Esiti. Die jongens vertrouwen geven en wat spelvreugde teruggeven. Ik had de indruk dat ze vooral schrik hadden om iets verkeerd te doen. Terwijl voetbal iets is waar je moet durven. Je moet initiatief nemen, anders gebeurt er niets. Om een duidelijke kijk te hebben over de kern, hebben mijn assistenten me ook heel goed geïnformeerd. Dat heeft mij zeker geholpen om de juiste keuzes te maken.”

Ben je door de goede resultaten iets meer ontspannen? Want ik neem aan dat die druk de eerste weken ...

“(onderbreekt) Die druk was enorm. Je kan niet inschatten welke druk hier aanwezig was. Die druk is er nog altijd. Maar

door die goede resultaten denk ik wel dat het gaat goed komen. In het begin was het van ‘moeten, moeten, moeten’. Het bestuur zei: ‘We moeten nog x aantal punten halen voor Nieuwjaar, anders gaat het niet meer lukken.’ We zijn nog altijd in de running. Ik probeer zo weinig mogelijk te zeggen dat we er gaan geraken. En zeker dat woordje ‘Play Off 1’ spreek ik bewust niet uit. Als ik nu al in mijn interviews zeg dat we er zijn, gaan ze er mij op pakken, denk ik.”

‘We zijn er nog niet’, hoor ik je inderdaad in zowat elk interview zeggen.

“Natuurlijk. Omdat er een weg is naartoe. En je kan er één dag staan, maar dan ben je er nog niet. Ik ben een trainer die al drie keer Play Off 1 gehaald heeft, maar zolang we er niet in staan ...”

Vanaf wanneer ga je durven hogerop kijken?

“Ik denk, als we met Nieuwjaar in de top 6 staan, dat we dat moeten houden. Dan mogen we het misschien wél zeggen. Maar we moeten nog veel matches winnen, dat is een zekerheid.”

**NEN ECHE
GENTENAAR
IS NEN
BUFFALO**

DE GENTENAAR

BRITISH ORNAMENTALS

WWW.BRIT-ORN.BE

EIKEN TUINHUIZEN & BIJGEBOUWEN IN CEDER

BRITISH ORNAMENTALS BRAKEL

TUINBERGINGEN

SERRES

VERANDA'S

BIJGEBOUWEN

POOLHOUSES

ORANGERIES

BRITISH ORNAMENTALS

Ronsesestraat 238, Brakel (baan Brakel-Ronse) • 0475 78 70 67

OPEN VRIJDAG, ZATERDAG & ZONDAG
van 10 tot 12 en van 13.30 tot 18 uur

Bulté

—fashion store—

1000M² merkenmode

H. Consciencelaan 6
9950 Waarschoot
09/377 16 51

Kledingsponsor Restaurant
Danny Horseele in de Clelanco Arena

www.bultefashionstore.be

buro | project

TOTAL OFFICE SOLUTIONS

Pierre van Durme
Frédéric de Kriek

www.buroproject.be **vitra.**

MAES

MATEN. MAKKERS. MAES.

Bier met liefde gebrouwen, drink je met verstand.

Marc De Munter

Jan Smits

Jean-Marc De Bolle

Guy Neukermans

Michèle Van Maele

Tom De Wilde

Christel De Blander

Wim Waeterloos

Annelies Dhont

Peter Weyers

Wim Van De Walle

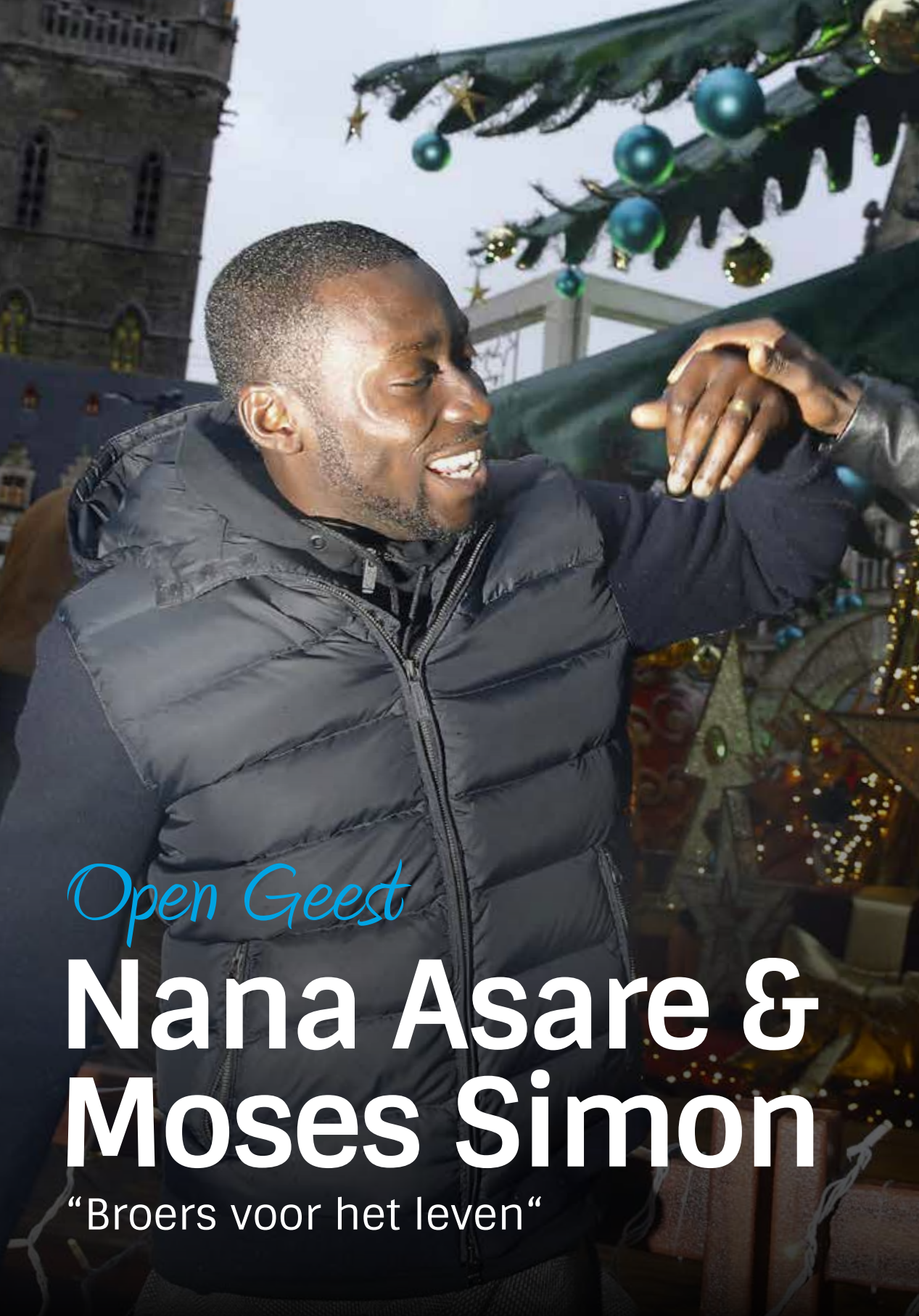

Deze 11 senior en junior vennoten van Baker Tilly Belgium (kantoor Melle) zijn niet alleen fans van AA Gent, maar vormen met hun 100 andere collega's een efficiënt team dat uw bedrijf ondersteunt met professional services (boekhouden, accountancy, fiscaliteit, audit, bedrijfsrevisoraat, juridisch advies, consultancy, corporate finance). Meer info: www.bakertillybelgium.be

BAKER TILLY
BELGIUM

accounting - auditing - consulting
corporate finance

A photograph of a man with short dark hair and a beard, wearing a black quilted puffer jacket. He is smiling and looking towards the right, where he is holding the hand of another person whose arm is visible in a black leather jacket. The background is a festive outdoor setting at night, featuring a Christmas tree with blue and gold ornaments, a stone building with arched windows, and warm ambient lighting.

Open Geest

Nana Asare & Moses Simon

“Broers voor het leven”

Nana en Moses, twee kinderen van Jezus, stralen verbondenheid uit. Brothers from another mother. "Wij hebben dezelfde bloedlijn". Ze overstijgen het oppervlakkige die de prachtige voetbalsport soms kenmerkt. Onafscheidelijk zijn ze, op en naast het veld. Alhoewel, "Simon belt me té vaak", lacht Nana, "maar hij kan altijd op mij rekenen". Grote broer die waakt over zijn kleine broer, hoe mooi. Samen dromen ze weg bij Kerstmis, cadeaus moeten hun bevriende echtgenotes echter niet direct verwachten. "Waarvan kan je nog meer dromen als je ons al hebt?", een schaterlach volgt.

Tekst: Raef Ghanem - Foto's: Nicolas Maeterlinck

We spreken af bij Sint-Baafs, dicht bij de plek waar onder een stralende zon en veel gejuich jaarlijks de ploegvoorstelling plaatsvindt. Tien minuten na het afgesproken tijdstip rinkelt de iPhone – “We vinden het niet”, lacht Nana. “De plek van de jaarlijkse ploegvoorstelling? De chauffeur bracht ons daar altijd heen, nooit gelet op de weg, man.” Hij proest het uit. Tien minuten later komen beide heren verkleumd toe. De fotograaf, die aanstalten maakt om buiten wat foto's te trekken, wordt een halt toegeroepen. “Over mijn lijk, mijn lichaam schreeuwt om een warme chocomelk”, lacht de sympathieke papa van twee zijn tanden bloot.

Ploegmaats zijn broers geworden, beschrijf eens jullie eerste ontmoeting.

Nana: “Onbewust zochten we elkaar op. De coach kwam indertijd wel naar mij met de boodschap dat er een jonge Nigeriaanse speler werd aangetrokken, over wie ik me moest ontfermen... alsof ik zijn moeder zou zijn (*Simon proest het uit*). Neen, het ging echt heel natureel – tussen Afrikanen is er een automatische connectie.

Simon: “Toen ik hier arriveerde, voelde ik me direct opgenomen in de Gentse familie. Ik voelde me welkom in het team, maar natuurlijk heb ik vooral aan Nana veel gehad. Samen met Neto heeft hij me wegwijs gemaakt, binnen en buiten de club. Hij leerde me hoe Belgen leven, maar hét belangrijkste wat hij me heeft bijgebracht, is waar ik Afrikaans eten kan kopen (*hilariteit*). I can't eat Belgian food every day, it's impossible.”

Afrikaans bloed stroomt door jullie aderen, maar wat is er zo speciaal aan Simon?

Nana: “Hij is zo down to earth, da's uniek voor een jonge speler. Ook neemt hij mijn raad altijd ter harte.”

Simon: “Dat probeer ik, ja. Nana zegt me wel vaak: “Stay home more”, nochtans ga ik amper uit (lacht luid).”

Nana: “Simon weet waar ik voor sta. You need to enjoy life, but in a different way”.

Simon: “From all the black guys, he was for me the best. We zijn nu broers voor het leven. Hij geeft me altijd advies, iets wat voor een jonge kerel van goudwaarde is. Bovendien delen we hetzelfde dialect, broken English.”

Nana: “It's like fake Dutch. Hollanders spreken beter Nederlands, terwijl jullie Belgen een fake versie gebruiken. (*Simon schiet weer in de lach*)”

In 2018 wil ik een kind, de eerste van vijf”

Waarin verschillen jullie?

Simon: “I would say ...”

Nana: (*onderbreekt*) “... our taste in women” (*hilariteit*)

Simon: “Vooraf onze levensstijl verschilt. Ik ga graag eens op stap, terwijl Nana meer een huismus is”.

He's an old guy now.

(*Simon krijgt de slappe lach*)

Nana: "Wauw. Can somebody take me home, please? Doe gerust verder onder jullie beide."

Jullie zijn allebei familiemannen. Hoe voelt het om de kerstperiode in voetbal- in plaats van kerstsokken door te brengen?

Simon: "Dat is allesbehalve fijn, daar moeten we niet flauw over doen. Kerstmis dient om met de familie door te brengen. Maar goed, voetbal is onze job en die zullen we naar behoren proberen uitvoeren. Maar als ze me vragen wanneer ik het liefst bij mijn familie wil zijn, dan is het met kerst. Daar geef ik graag mijn vakantie na het seizoen voor op."

Nana: "Mijn kinderen vertellen dat papa er niet bij kan zijn met kerstmis, is voor mij het moeilijkste. Ik probeer hen dan uit te leggen dat papa voor zijn job opofferingen moet maken en dat ik er binnen 5 jaar wel zal bij zijn, na mijn voetbalcarrière. Uiteindelijk is de teleurstelling snel doorgespoeld als ze de pakjes onder de kerstboom zien. Kids... Mijn vrouw is het na al die jaren ook gewoon om kerstmis niet in Ghana met haar familie te vieren. Ze blijft bij mij. She has to, she's married to me *(lacht luid)*."

Mijn kinderen zullen lege pakjes onder de kerstboom vinden: payback voor het vergeten van mijn verjaardag

Jullie voelen een grote verantwoordelijkheid ten opzichte van jullie familie, hé.

Nana: "En of. Het voelt aan als onze plicht om voor onze familie te zorgen. Zelfs mensen buiten onze familie kunnen op onze steun rekenen. Wij voelen ons vereerd dat we kunnen helpen. Deze mindset hebben alle Afrikanen. De vorige generatie voetballers hebben het gedaan, wij doen het en de volgende generatie zal volgen. The most beautiful present you can give someone is to see that person smile."

Simon: "Het is maar normaal dat we onze families helpen. Wij kunnen nooit genoeg doen na wat zij allemaal voor ons hebben gedaan en opgeofferd, nooit! If you don't have, they don't care. Maar wij willen dat graag doen. Niet enkel voor familie en vrienden – ook anderen kunnen, zoals Nana zegt, bij ons terecht. We moeten wel voorzichtig zijn en niet overdrijven."

Weegt die verantwoordelijkheid niet op een 22-jarige?

Simon: "Nee, totaal niet. Het voelt heel natuurlijk aan, zelfs voor een 15-jarige. "Al my life I'll play for them, because if I don't have, they have nothing."

Nana: "Dat is typisch Afrikaans, deze verantwoordelijkheidszin zit in ons bloed. Wel is het zo dat ik nu hard werk opdat mijn kinderen zo'n verantwoordelijkheid niet zouden hebben. Tijden veranderen en mijn kinderen hebben recht op een zorgeloos bestaan."

Wat zou je nu doen zonder jouw voetbaltalent, Simon?

(Simon schiet in de lach)

Nana: "Nu ben ik echt benieuwd wat hij zal zeggen. Andy (Esiti, red.) zou dit moeten horen *(lacht luid)*."

Simon: "Woew, it's a big one hé. Waarschijnlijk zou ik een boer geworden zijn. Omdat ik goed ben in landbouwkunde."

Nana: "Jaja, Simon heeft gestudeerd."

Simon: "Ik was een goede student, sowieso. *(lacht luid)* Echt waar." *(Nana kijkt hem verbaasd aan)* "Waarom kijk je zo? Ik was echt goed, zeker in de sportvakken." *(hilariteit)*

Binnenkort is het weer de tijd van de goede voornemens, wat staat er op jullie lijstje?

Simon: *(denkt even na)* "Veel geld verdienen!"

(Nana komt niet meer bij)

Nana: “Eigenlijk is dat voor ons een moeilijke vraag. Wij roken niet, wij drinken niet, wij gaan amper uit, we hebben ons al gesetteld, ... Veel blijft er dus niet meer over (*lacht luid*).”

Wat mag de Kerstman onder jullie boom leggen?

Nana: “Een cheque van 100 miljoen euro.”

Simon: (*schaterlach*) “Zie hier wie de materialist is.”

Nana: “Jullie hebben me niet gevraagd waarvoor ik dat geld zou gebruiken. Ik heb een grote familie en veel goede doelen te steunen.”

Simon: “Een iPhone X voor mij. Ga jij trouwens voor die pakjes zorgen?” (*lacht luid*) Wacht, ik ga voor een Mercedes GLE. Geef me gewoon de sleutel, dat is een klein pakje.”

Nana: “Voor mij alleszins geen zelfgemaakt cadeautje door mijn dochter. Dat is altijd een voorbode van een veel grotere tegeneis. Ze zou me beter goede schoolresultaten cadeau doen. En mijn lat ligt hoog. I don’t do 70, I don’t do 80, I only do 100%.”

Simon: (*uit het niets*) “Ik weet nog een goed voornemen voor 2018: een kleine Simon op de wereld zetten. En dat zal slechts een begin zijn, ik wil er vijf! (*serieus*) Dat is niet veel, hoor. Mijn vrouw Serah zegt “neen”, maar ik zeg “ja” and I’m the man (*schaterlach*).”

Wat heb je gekocht voor jouw kinderen, Nana?

Nana: “De pakjes liggen er al, maar er zit niets in.” (*Simon giert het uit*) “Payback voor het vergeten van mijn verjaardag. Ze zullen hun lesje wel leren.”

Simon: “Meen je dat?”

Nana: “Yeah, I’m not joking. Ze hebben me wel al hun lijstje overhandigd en die is lang. Als ik vredig wil slapen, zal ik misschien toch niets mogen skippen.”

En voor je liefdevolle vrouw?

Nana: “Voor mijn vrouw? Niets! Every day is Christmas for her, ze is wel met mij getrouwd hé.”

Simon: “Tuurlijk. My wife has me, so she has everything.”

Liever thuis met kerstmis dan vakantie na het seizoen

Wat vinden jullie trouwens van heel die discussie rond Zwarte Piet?

Nana: “Mijn kinderen vertelden me over Sinterklaas, maar ik heb hen verteld dat Sinterklaas niet bestaat (*lacht*)”

Simon: “Wie is Sinterklaas?”

Nana: “Serieus nu, ik heb daar een duidelijke mening over. Elke betrokken partij bekijkt die discussie vanuit haar eigen, persoonlijke, standpunt, terwijl ik vind dat we het vanuit het standpunt van de kinderen moeten bekijken. Alles moet om hen draaien en ik geloof dat kinderen heel onschuldig naar Zwarte Piet kijken. Het zijn de volwassenen die er méér in zien dan eigenlijk zou moeten. Een kind kent geen racisme. Het kent zelfs geen kleuren, het zijn wij als ouders die onze kinderen het onderscheid tussen blank en zwart aanleren.”

Da's duidelijk. Iets anders nu, wat verkiezen jullie: een strak regime dat bij naleven ervan leidt tot historische prestaties of toch vooral veel vrijheid?

Nana: "I think that's a tricky question."

Simon: "Inderdaad. (*lacht luid en wordt dan serieus*) Kijk, elk kind wilt vrijheid. Zelfs een baby wil overal rondkruipen. Fouten zijn dan onvermijdbaar, maar pas dan moet je ze zeggen wat ze wel en niet mogen doen. Het is belangrijk om hen eerst alles zelf te laten ontdekken, dat is van essentieel belang voor hun ontwikkeling."

Nana: "Een baas moet ook vrijheid kunnen geven op de werkvloer. Pas dan zullen zijn werknemers durven om hun gevoelens te uiten en te zeggen hoe zij de dingen zien. Laat hen doen en schaaft bij waar nodig. Het gaat te ver wanneer een coach het leven van een speler volledig overneemt en bepaalt hoe hij moet lopen, zitten, eten, ... tot zelfs hoe hij moet slapen. Een speler wordt dan geleefd en kan zelfs niet meer op zichzelf iets beslissen. Dat is niet gezond."

Simon: "Neem nu mij. Je mag me zeggen dat ik om negen uur moet gaan slapen, maar dan word ik gegarandeerd om twee uur 's nachts weer wakker en duurt het even vooraleer ik de slaap vat waardoor ik om zeven uur een wrak ben. Enkel ik ken mijn lichaam en weet dat ik frisser zal zijn als ik pas rond middernacht mijn bed ga opzoeken. Sommige dingen zijn niet voor iedereen dezelfde, hoe hard je daar ook van kan overtuigd zijn."

Nana: "Maar pas op, thuis moeten mijn kinderen altijd naar mij luisteren. Anders is het poepenklots. (terug serieus) Kinderen hebben nood aan iemand die hen door het leven gidst, maar bij volwassen voetballers werkt dat verkrampend. Zelfs kinderen moet je uiteindelijk niet laten leven hoe jij het als ouder wilt. Ze moeten hun eigen weg kunnen kiezen."

Simon: "Die ruimte is inderdaad zeer belangrijk. Anders zal je schrik hebben om zelfs raad te gaan vragen als er iets mis is. If I say this to papa, papa will kill me. Gun je je kinderen daarentegen wat vrijheid, dan zullen ze sneller naar jou komen en zeggen: 'Dad, this is what's going on'. Als je dat niet doet, denk ik dat je hen verloren bent."

Nana: "Om niet rond de pot te draaien: de tactiek mag nog zo meesterlijk zijn, maar als de spelers die het moeten uitvoeren zich niet comfortabel voelen, bereikt je niets."

If I wasn't married, I wouldn't trust myself

Simon, het lijkt wel op 'a kid has become a man'.

Simon: "Exactly. Kinderen groeien, je kan hun handje niet blijven vasthouden. Ik kwam hier als een kind toe en heb heel veel geleerd van Hein. Na een tijd word je echter matuur

en vind je dat je wat meer vertrouwen verdient om je eigen ding te doen. Zelfs mijn vader kan mij nu niet meer zeggen wat ik wel en niet mag doen, ik ben een getrouwde man ondertussen."

Nana: "We zullen Hein wel altijd dankbaar blijven. Wat we samen bereikt hebben, is simpelweg uniek."

Simon: "Sowieso, dankzij hem ben ik de speler die ik nu ben."

Nu is het aan Yves Vanderhaeghe om zijn verhaal te schrijven. Hem enkel afschilderen als een motivator doet hem te weinig eer aan, niet?

Nana: "Natuurlijk, hij heeft toch zijn trainersdiploma behaald. (*lacht*)"

Simon: "De coach is altijd positief, dat doet veel: hij blijft je altijd aanmoedigen. Zolang je probeert en durf toont, zal het goed zijn voor hem."

You need to enjoy life, but in a different way

Simon, je bent erg vroeg getrouwd. Was dat puur uit liefde of toch ook om de verleidingen te kunnen weerstaan en standvastigheid te creëren?

Simon: "Beide, inderdaad. Serah is de liefde van mijn leven, maar het was een bewuste keuze om snel voor standvastigheid te kiezen. Het is naïef om te denken dat je als jonge voetballer sowieso de verleidingen zal weerstaan, maar als getrouwde man lukt dat toch beter. If I wasn't married, I wouldn't trust myself. De aandacht die ik geniet, maakt Serah jaloers – dat is logisch. Maar dat is iets dat buiten haar macht ligt, het hoort bij mijn job. Maar ze kan op beide oren slapen, they won't take her man."

Waarover klagen jullie vrouwen als het over jullie gaat?

Nana: "Da's een makkelijke. Ze zou zeggen dat ik terwijl ze kookt de voor haar irritante gewoonte heb om overal het vlees uit te vissen. Toen Simons vrouw bij ons was, klaagde ze daar ook over – "Waarom doe je dat altijd?", vroeg ze me verontwaardigd (*lacht luid*)."

Simon: "Nana lijkt altijd rustig hé, maar thuis is hij zoals de Buffalofans (*doet uitgelaten supporters na*) – 't is net een wildeman." (*hilariteit*)

Nana: "Kom, zeg maar iets over jezelf."

Simon: "Zijn vrouw zegt dat ik "too funny" ben (*schiet in de lach*). Mijn eigen vrouw heeft eigenlijk niets om over te klagen."

Nana: "Ondanks ons het feit dat we hard werken, helpen we ook in het huishouden. Koken, kuisen, ... Maar vooral proberen we thuis een sfeer van freedom and happiness te creëren."

Simon: "Af en toe zaagt mijn vrouw misschien wel eens dat ik mijn gerief niet zo mag laten rondslingeren, maar als ik moe ben, ben ik écht moe. Dan moet niemand mij nog iets vragen, ook zij niet."

Hoe erg loopt jullie Afrikaanse klok trouwens achter?

Nana: "Hohoho, meestal zijn wij echt wel op tijd. Al moet ik zeggen dat het in het begin voor mij echt aanpassen was.

Hier is elf uur elf uur, niet 10 na elf, laat staan kwart voor twaalf. (*lacht luid*)"

Simon: "Voor mijn allereerste training bij Trecín was ik in slaap gevallen en kwam ik een half uur te laat toe (*lacht*). Direct een geweldige binnenkomer. Ze vertelden me dat in een alarm moest zetten op mijn gsm en bla bla bla. Nu beperkt mijn af en toe te laat komen zich tot vijf minuten, mooie evolutie toch?"

Nana: "Simon zal altijd nét op tijd zijn, nooit te vroeg. Voor hem is dat al héél goed."

Simon: "Weet je, ik was als kind een heel andere mindset gewoon. In Afrika is alles zo van 'take it easy'. Als je iemand bijvoorbeeld echt om vier uur stipt ergens verwacht, dan vertel je hem gewoon dat hij om drie uur moet komen en alles is in orde. Een minderheid zal er om drie uur zijn, terwijl je de meeste pas rond kwart voor vier zal zien aankomen."

Nana: "In Afrika is er geen haast, just enjoy."

Simon: "Leven in Afrika of hier is dag en nacht verschil. Mensen zijn hier veel te opgejaagd."

Nana, ondertussen heb je de Belgische nationaliteit. Stel, bondscoach Roberto Martinez roept je op en de tegenstander is Ghana...

Nana: (*lacht luid*) "Fantastic question. Ik zal die wedstrijd zeker niet weigeren om te spelen. Het is mijn job en ik zal de natie met trots willen vertegenwoordigen. Het is alsof Lukaku tegen Congo zou spelen. Ik zal gewoon doen wat

van mij verwacht wordt. Ook mijn familie in Afrika zal fier zijn wanneer ik sta te blinken in een shirt van de Rode Duivels – ik ben hun kind. De mensen op straat zullen daar anders over denken, maar daar leer je mee leven.”

All my life I'll play for my family

Is spelen voor de nationale ploeg gewoon jullie job of toch meer emotie?

Simon: “Voor mij is het pure emotie, zonder twijfel. Mijn vaderland mogen vertegenwoordigen maakt me erg trots. Zelfs als de bond geen geld zou hebben om me te betalen, zou ik het toch doen. Voor de eer. En om al onze landgenoten gelukkig te maken. Zou iedereen dat doen? Daar steek ik mijn hand niet voor in het vuur, maar ik alleszins wel.”

Nana: “Ik sluit me daar eigenlijk bij aan. Niet alles draait om geld. Sommige dingen doe je gewoon uit liefde voor het spel. Je gaat niet naar de nationale ploeg omwille van de centen. Ik zie het zelfs al iets terugdoen voor de natie.”

Simon: “Dat Nana voor België en niet voor Ghana zou uitkomen, vind ik trouwens maar normaal. Zijn kinderen zijn hier geboren en ik denk dat ze het hier meer naar hun zin zullen hebben dan in Ghana. ”

Wie van jullie is eigenlijk het grappigst?

(Ze wijzen naar elkaar)

Nana: “Simon neemt niets serieus. Zelfs de serieuze zaken neemt hij niet ernstig op. Hij probeert altijd de boel op te vrolijken. Dankzij hem verdwijnen eventuele spanningen als sneeuw voor de zon. In alles wat hij zegt, zit een verborgen grap. Hij provoceert ook graag, maar ‘in a funny way’. Aan tafel haalt hij bijvoorbeeld regelmatig een topic naar boven over Andy (Esiti, red.), Samuel (Kalu, red.) of mij “and then he keeps going going going. Wij lachen zijn slachtoffer van de dag dan uit. Vaak gaat het om insiders die enkel wij begrijpen omdat we uit hetzelfde continent komen.”

Simon: “Nana heeft een droge humor die me wel bevalt. Zo bel ik hem bijvoorbeeld regelmatig eens op en dan antwoord hij: ‘Hee, don’t call me’. *(Nana lacht luid)*

Nana: “Hij belt me echt vaaaak op en vraagt dan waarom ik niet opneem. Dan antwoord ik: ‘Heb jij die gsm dan voor mij gekocht, waarom zou ik moeten opnemen?’”

Simon: “Heb jij dat nu ooit geweten dat iemand bewust de telefoon niet opneemt? Nu zitten we hier vredig naast elkaar, maar als ik hem straks bel, zal hij niet oppakken. Als hij toch zou opnemen, dan is het om te zeggen: ‘We waren net samen, waarom heb je mij nu weer nodig?’ Jah, dan durf ik niet meer te zeggen waarom ik hem opbel.”

Nana: “Dat zal trouwens niet veranderen.” *(hilariteit)*

Simon: “Zal ik je nog een geheim vertellen over Nana? Als ik hem telkens weer afmaak in FIFA, wil hij nooit toegeven dat ik gewoon beter ben dan hem. ”

Nana: “Wauw, gaan we het zo spelen? *(Simon komt niet meer bij van het lachen)* Laatste matches: 5-0, 5-2, ... in mijn voordeel.”

Simon: "Die dag had ik gewoon honger. En ik gaf hem toen de kans om ook eens te winnen, voor zijn zelfvertrouwen."

Nana: "Dat zal wel! Zelfs zijn vrouw was me aan het smeken: 'Nana, laat hem! Ga alstublieft naar huis. Leave my house, man!'" *(lacht luid)*

Jullie zijn nogal luid en aanwezig, maar wat kreeg jullie echt eens stil?

Nana: "Tijdens de geboorte van mijn eerste kind, mijn dochter, was ik compleet sprakeloos. Echt, ik wist niet wat me overkwam en staarde gewoon voor me uit. It was an amazing experience. Hoe is het mogelijk dat een kind daar uit komt?, vroeg ik me af. En het moment dat ik zo'n prachtig wezentje in mijn armen nam... Onbeschrijfelijk! Bij de geboorte van mijn zoon was het 'been there, done that' *(lacht)*"

Simon: "De dood van mijn oudere zus! In de zomer van vorig jaar. Een paar uur ervoor had ik haar nog aan de lijn ... *(krijgt het even moeilijk)* Zo'n mooi moment – een bevalling – zal door haar overlijden altijd een litteken op onze ziel blijven,"

Als jullie één eigenschap van elkaar mogen overnemen, welke zou dat zijn?

Nana: "Simons dapperheid. Hij is nooit bang van wat zal komen, Hij doet gewoon zijn ding, onbevangen en zonder veel na te denken. Zowel op als naast het veld. Bijvoorbeeld op je 19de beslissen om in het huwelijksbootje te stappen en dat ook doen. Ik zie het niet veel jonge gasten hem

nadoen. Veel zouden zeggen: 'Ik ben nog te jong om mij te settelen, I want to live life and enjoy partying'."

Zonder voetbaltalent zou ik een nu boer zijn

Simon: "Nana is iemand die met alles rekening houdt. Voor hij zelfs ergens naar toe gaat, weet hij hoelang hij daar zal blijven en hoeveel geld hij moet meepakken *(lacht)*. He's always calculating."

Nana: "Ja, ik denk aan alles voor ik iets onderneem."

Simon: "Dat is iets waar ik nog in moet groeien."

Tot slot, maak elkaar jullie nieuwjaarswensen eens over.

Nana: "Ik wens je een happy 2018, een gezond leven en de grote doorbraak toe. En ik wens dat je me een Mercedes GLE koopt."

Simon: *(schaterlacht)* "Dat zien we nog wel. Ik wens Nana een gezond en lang leven en dat hij 'forever young' mag blijven. *(hilariteit)* Echt, opdat hij nog lang kan voetballen."

Nana: "Dank u, dank u, maar vergeet toch mijn GLE niet."

Simon: "Ik zal ene kopen voor u, geen probleem."

Nana: "Voilà, dat staat dan op tape. Bezorg me daar een kopietje van alsjeblief."

AARTSELAAR

Antwerpssesteenweg 57
2630 Aartselaar
Tel. 03/870.41.00

BEVEREN-LEIE

Kortrijkseweg 111
8791 Beveren-Leie
Tel. 056/72.05.00

EREMBODEGEM

Brusselbaan 138
9320 Erembodegem (Aalst)
Tel. 053/21.50.99

GENK

Hasseltweg 203
3600 Genk
Tel. 089/36.46.06

KAMPENHOUT

Mechelsesteenweg 20
1910 Kampenhout
Tel. 016/69.49.30

NEVELE

Vaart Links 7
9850 Nevele
Tel. 09/222.20.30
Fax. 09/371.62.40

OLEN

Lammerdries -
Winkelstaat 4 - B5b
2250 Olen
Tel. 014/30.35.55

OOSTENDE

Torhoutsesteenweg 668 A
8400 Oostende
Tel. 059/80.39.07

OUDENAARDE

Ronseweg 58
9700 Oudenaarde
Tel. 055/38.75.67

ROESELARE

Bruggesteenweg 310
8800 Roeselare
Tel. 051/24.33.45

SINT-NIKLAAS

Heidebaan 9
9100 Sint-Niklaas
Tel. 03/778.05.22

OPENINGSUREN:

elke dag van 10u tot 18u
gesloten op woensdag

info@dsmkeukens.be
www.dsmkeukens.be

DSM
KEUKENS

Rijk eens wat een keukens

Dylan Bronn

PAINTFACTORY®

VERF MET IMPACT

Verf
met impact!

www.paintfactory.be

Paintfactory Gent Oude Eedstraat 5A 9810 Eke 09 395 95 96

MUUR MAT

Matte, zeer goed dekkende acrylaatverf voor binnen en buiten

wit €46⁰⁰ voor 10L
kleur vanaf €55⁰⁰ voor 10L

MUUR BADKAMER

Zijdeglanzende muurverf specifiek geschikt voor het schilderen an muren en plafonds in badkamers. Eénpotsysteem.

wit €25⁹⁰ voor 2,5L
kleur vanaf €29⁵⁰ voor 2,5L

MUUR BUITEN PEARL

Bijna 100% waterdampdoorlatende gevelverf met lotuseffect en kalkmatte uitstraling.

wit €105⁰⁰ voor 10L
kleur vanaf €114⁰⁰ voor 10L

NATURAL WOOD

Watergedragen houtveredelaar die het hout niet verkleurt en zijn natuurlijke uitzicht behoudt. Olie en waterafstotend.

€15⁹⁵ voor 1L

A faint, golden illustration of the Ghent skyline, featuring several tall, pointed church spires, is positioned in the upper right background.

Gentse Keizer

De Koning
onder de
Belgische
kazen...

Kaasimport De Kaasboer n.v.

8 MEI 2015

Terugspeelbal

KAA Gent – Sporting Charleroi

Sporting Charleroi: zwart-witte tenue, gekend als de zebra's. Zebra's zijn dieren met een wit en zwart gestreepte vacht maar voor de Gantoise bleek het wit vaak onzichtbaar, in die mate dat de mannen uit het hart van de Borinage de titel van het "zwart beest" van KAA Gent toegedicht kregen. De thuiswedstrijd op 8 mei 2015 was hierop geen uitzondering, een domper in de laatste rechte lijn van Play-off 1. Een domper die evenwel de voorbode bleek van veel lekkers, en niet de roe.

Geschuif op de zitjes

Vrijdag 8 mei, een mooie lenteavond. De Ghelamco Arena is tot de nok gevuld. KAA Gent trapt straks de zevende speeldag van Play Off 1 op gang. Velen van de Buffalo's zijn goedlachs: het zakkende zonnetje zorgt voor ideaal voetbalweer en de Gantoise staat na de overwinning op Kortrijk bovenaan het klassement, met een punt meer dan Club Brugge. De drie punten thuis houden en het verhaal van de derde plek kan drie wedstrijden voor het einde van de competitie werkelijk verlaten worden.

Achter de vele vrolijke gezichten huist echter iets

anders, vaak onuitgesproken: zenuwen. Op het programma staat de strijd met Sporting Charleroi, het zwarte beest van blauw-wit. Sinds de start van de Play-offs, al die jaren geleden, troffen de ploegen elkaar al negentien keer. De Gantoise kon slechts acht keer de volle buit binnen halen. In het lopende seizoen won het geen enkel van de drie wedstrijden tegen de stugge Karolingers. Het laatste duel, uit op Charleroi, in Play Off 1, werd zelfs verloren.

De uitsluiting van Laurent Depoitre door de geschillencommissie maakt de zaken er niet gemakkelijker op, zeker nu ook Benito Raman geschorst is. De Gentse aanval is onthoofd. Na wat sleutelwerk zet Hein Vanhaezebrouck Nicklas Pedersen en Moses Simon, een onuitgegeven duo, vooraan. Zijn tegenhanger, Felice Mazzu, kent dat probleem niet. Hij kan rekenen op Neeskens Kebano en Kalifa Coulibaly, twee spitsen die in de Play-offs al mooie dingen lieten zien.

De kenners in het publiek schuiven ongemakkelijk op hun zitje. Dit is geen gedane zaak. Daar wijzigt het bengaals vuur rond het veld niets aan.

De hoekschop van Milicevic

De aanvangsfase van de wedstrijd bewijst nog maar

eens de onzichtbare band die tussen supporters en ploeg heerst: de nervositeit van het blauw-witte legioen heeft ook de ploeg zelf te pakken. Waar in eerdere wedstrijden van de Play-Offs de Buffalo's als een blauwe Ferrari de wedstrijd hadden gestart zit er nu zand in de motor. Het draait niet vlot, Pedersen en Simon spelen op een eiland, zenuwen heersen. Charleroi daarentegen staat gewoon goed – zoals dat heet – en trekt geregeld richting het doel van Matz Sels.

Een waarschuwing blijft niet uit. In de 12e minuut werkt Lasse Nielsen een voorzet van Clément Tainmont weg, de bal valt in de voeten van Neeskens Kebano, de spits drukt van dichtbij af, de bal gaat naast, de Ghelamco Arena slaakt een zucht van opluchting.

Meteen het signaal voor KAA Gent om een versnelling hoger te schakelen en het spel naar zich toe te trekken. Het overwicht levert een hoekschop op. Danijel Milicevic zwiept de bal naar de eerste bal, Kalifa Coulibaly gaat onder de bal door, Renato Neto duikt op, net voor de grijpende handen van Nicolas Penneteau en kopt de bal laag het doel binnen, tot ontreding van de op de doellijn staande Stergos Marinos. 1-0 na 25 minuten. Een last valt van vele schouders.

De ontlading is ook in het spel van de Buffalo's te merken. De Carolo's krijgen meer de bal, ook al weet Pedersen op doel te schieten en redt Penneteau een schot van Thomas Foket met de voeten. Kwelduivel van dienst bij de Zebra's is echter Tainmont, die voorzet na voorzet kan afleveren. Net voor rust schildert hij de bal op het hoofd van Coulibaly. De bal gaat gelukkig (ver) naast. Ook al gaat de Gantoise de rust in met een voorsprong, op de lauweren rusten tegen dit Charleroi is geen goed idee.

Couliiii??

In het begin van de tweede helft is het echter Charleroi die het felst van leer trekt. De Zebra's eisen de bal op en gaan vol vertrouwen op zoek naar de gelijkmaker. Net voor het uur, wordt de bal aan de rand van het speelveld vanuit de zwart-witte verdediging naar voren gestuurd. Nielsen mist zijn controle, de bal belandt in de voeten van Coulibaly die rond zijn as draait en resoluut op doel afstormt. Hij houdt Nielsen af, zijn maatje Kebano loopt centraal, Matz Sels verwacht een voorzet maar Coulibaly verrast

de Gentse doelman met een schot in de korte hoek. 1-1. De gelijkmaker is een feit. Enkele maanden voor hij iedere Buffalo vanuit Lyon een delirium bezorgen zal snijdt Kalifa Coulibaly de Ghelamco Arena de adem af.

Niemand is tevreden met een gelijkspel, ook de spelers niet: beide ploegen gaan resoluut voor winst. Kansen vallen aan beide zijden. Penneteau redt op Pedersen, Neto kopt een vrije trap van Milicevic in de hapklare handen van de doelman. In de 68e minuut tikt Pollet, ingevallen voor Pedersen, de bal in het doel. De vreugde is van korte duur. Het doelpunt wordt afgekeurd wegens een fout van Foket. Ook Charleroi laat zich niet onbetuigd. Tweemaal krijgt Coulibaly – weer hij – een kans. Eerst kopt hij over, zijn tweede poging, een schot, in diezelfde 82e minuut, wordt door Sels gered.

Nog even te gaan, het kan alle kanten uit, de zenuwen zijn gespannen. Brecht Dejaeghere infiltreert, legt opzij maar David Pollet besluit naast. Sels pakt

een schot van Kebano. Even lijkt Pollet in blessuretijd nog te kunnen profiteren van een zeldzame fout in de verdediging van de Zebra's maar Penneteau staat paraat en bezegelt zo de wedstrijd. Een gelijkspel dat voor vele Buffalo's als een nederlaag aanvoelt. Sporting Charleroi is de enige ploeg waarvan KAA Gent niet winnen kan. Het zwarte beest slaat weer toe. De promenade loopt snel leeg. De opmars van de Gantoise lijkt gestuit.

Rekensommen

De bedrukte gezichten van de Buffalo's die avond hebben alles te maken de wedstrijd die de volgende dag in de West-Vlaamse polders op het programma staat: Club Brugge - RSC Anderlecht. Nooit wordt er zoveel gerekend als op het eind van een voetbal-seizoen. Iedere supporter van de Gantoise kent de mogelijke scenario's. Winst voor blauw-zwart en het springt over KAA Gent naar de leidersplaats, met een punt voorsprong. Winst voor paars-wit en het nadert blauw-wit tot op twee punten. De volgende dag zijn veel Buffalo's al minder teneergeslagen en

is de hoop terug. De bordjes in Brugge tonen: Club Brugge 1 - RSC Anderlecht 3.

KAA Gent trekt op speeldag 8 van Play-Off 1 als leider in de stand, met twee punten meer, naar het Jan Breydelstadion.

Benito Raman is niet langer geschorst.

Alles kan nog.
COBW!

Coach Hein Vanhaezebrouck koos die dag voor: Matz Sels, Renato Neto, Sven Kums, Brecht Dejaegere, Nana Asare, Lasse Nielsen, Moses Simon, Nicklas Pedersen, Thomas Foket, Rami Gershon, Danijel Milicevic.

Invalliers:

David Pollet (66' - Pedersen), Alioune Soumahoro (80' - Foket), Hannes Van Der Bruggen (85' - Neto).

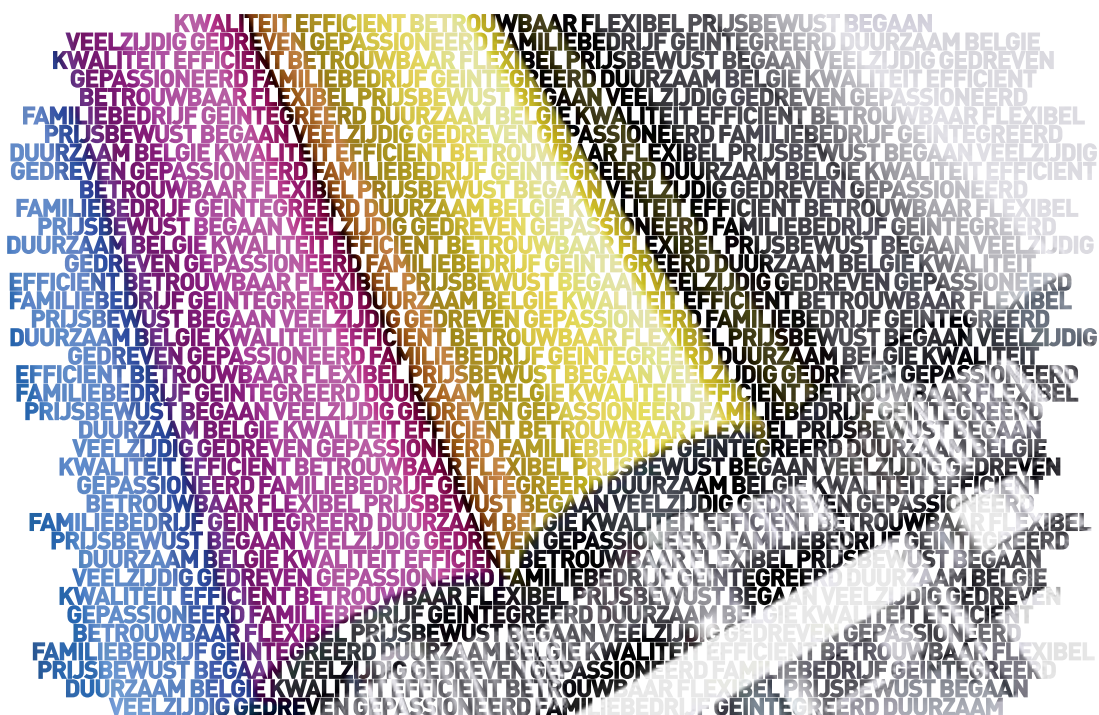

THUIS IN ÚW SPORTWERELD

 Baloise
Insurance

THE FINE ART OF PRINTING

Betrouwbare veelzijdigheid

Van geboortekaartjes tot hardcover boeken, van visitekaartjes tot tijdschriften: met ons veelzijdige, state of the art productieapparaat kunnen we elke drukopdracht aan. Prijsbewuste kwaliteit met een milieubewuste insteek, dat is waar Graphius voor staat.

uw drukpartner voor **magazines | catalogi | boeken | brochures**

Graphius Gent | Eekhoutdriesstraat 67 | B-9041 Gent | Graphius Brussel | Hemelstraat 2 | B-1651 Lot

INFO@GRAPHIUS.COM | +32 9 218 08 41 | WWW.GRAPHIUS.COM

Jo.mode
LOCHRISTI

Tekst: Thomas Eeckhout

KAA Gent: meer dan een voetbalvereniging.

KAA GENT
FOUNDATION

Voor de thuiswedstrijd tegen Kortrijk werd bekendgemaakt dat de KAA Gent Foundation in 2017-2018 de titel 'Pro League+ Gold' krijgt. Deze bekroont jaarlijks de beste communitywerking binnen de Pro League. Reden temeer om deze schitterende prestatie extra in de verf te zetten.

Een unicum is het niet dat de KAA Gent Foundation, het vroegere Voetbal in de stad, deze prijs wegkaapt. Het was immers de tweede keer in een periode van vier jaar dat deze bekroning zijn weg vond naar de Arteveldestad. "Het doet deze keer dubbel zoveel deugd", legt **Wim Beelaert**, algemeen coördinator van de KAA Gent Foundation, uit. "Het is altijd al onze bedoeling geweest om met de KAA Gent Foundation een geloofwaardige communitywerking uit te dragen die echt een verschil maakt op maatschappelijk vlak. Dag na dag zetten we ons met ons team in om

onze doelstellingen zo goed mogelijk te realiseren. Dat we nu een welverdiende waardering van de Pro League krijgen, die geadviseerd werd door de vakgroep Sport en Samenleving van de VUB, dat doet heel veel plezier. Zeker omdat het een prijs is van het collectief!"

De KAA Gent Foundation is de laatste jaren niet meer weg te denken in het verhaal dat KAA Gent in en rond Gent schrijft. "De groei van de club hangt samen met de groei van de communitywerking", zegt algemeen manager **Michel Louwagie**. "Meer nog, ik ben ervan overtuigd dat beiden elkaar versterken. Het plan, de inhoud en de aanpak staan er en dat werpt meer dan zijn vruchten af. De club en de maatschappelijke werking zijn de laatste jaren met elkaar verstrengeld geraakt. Ik ben ervan overtuigd dat het zelfs zo ver gaat dat we dankzij de communitywerking een hoop respect hebben gewonnen bij de mensen. Er is een

zekere sympathie ontstaan. We hebben ook een hoop supporters gewonnen dankzij de KAA Gent Foundation."

Net zoals de steile opgang van KAA Gent de laatste jaren, is ook het succes van de KAA Gent Foundation snel gegaan. "We kunnen zeker niet ontkennen dat het behalen van de titel in 2015 voor een boost gezorgd heeft", vertelt **Beelaert**. "Sinds de start van de communitywerking, acht jaar geleden, is er heel veel gebeurd." **Michel Louwagie** beaamt deze woorden. "Sinds het aantreden van Ivan De Witte in 1999 is er een nieuwe dynamiek ontstaan in Gent. De relatie met het stadsbestuur verbeterde meteen en er groeide een sterk wederzijds respect tussen beide partijen. Neem daarbij de waarden die meneer De Witte in het clubbestuur introduceerde en je hebt een recept voor een succesvolle samenwerking tussen de club, de Stad Gent en het maatschappelijke draagvlak van de Gentse regio." **Wim Beelaert** vult aan: "Acht jaar geleden verklaarde **Ivan De Witte** dat hij het maatschappelijke aspect van het voetbal in het DNA van KAA Gent wilde verankeren. Mocht hij toen niet begrepen hebben dat een maatschappelijk profiel een zegen kon zijn voor de club, dan stonden we hier vandaag niet als beste communitywerking van het land. Ivan De Witte is dan ook tevreden over onze huidige werkwijze."

Autonoom beleid

Critici zeggen wel eens dat de KAA Gent Foundation er vooral kwam omdat de stad Gent KAA Gent verplicht-

te in het project te stappen. "Dat is fel overdreven", verklaart **Michel Louwagie**. "Ik wil gerust toegeven dat de communitywerking in het begin op weinig animo kon rekenen op bestuursniveau. Je mag niet vergeten dat we in de beginperiode van het project met een financiële put kampten die weggewerkt moest worden. We moesten elke euro een paar keer omdraaien. Maar beetje bij beetje merkten we wel wat het schitterende werk van de communitywerking tweebracht en zo raakte iedereen mee aan boord. Het niveau dat bereikt werd door de KAA Gent Foundation werkte ook bij ons aanstekelijk. We zijn volledig overtuigd van het belang van jullie werk." **Wim Beelaert** knikt bevestigend: "We werken uiteraard nauw samen met de club, maar KAA Gent laat ons de vrijheid om ons maatschappelijke beleid zelf uit te stippelen." **Patrick Lips**, ondervoorzitter van de KAA Gent Foundation, vult verder aan. "Er is ook steeds meer interesse van de commerciële partners van KAA Gent.", legt hij uit. "Bedrijven willen zich meer dan vroeger linken aan maatschappelijke thema's. Enkele van onze partners, zoals Telenet, De Gentenaar, Silver Tie en Jartazi, dragen intussen bij tot van de groei van de KAA Gent Foundation."

Patrick Lips was vanaf het begin ook een van de drijvende krachten achter de huidige KAA Gent Foundation. "Patrick wist heel goed wat er zich op dat vlak afspeelde in het Verenigd Koninkrijk", vertelt **Wim Beelaert**. "Je mag natuurlijk niet te veel vergelijken. Elke communitywerking in het buitenland heeft zijn eigen accenten en eigen dynamiek. Maar dat neemt

niet weg dat dit heel leerrijk is. Als je het zo bekijkt zitten we nog maar aan het begin van het verhaal. Daarom werken we ook internationaal samen en spiegelen we ons aan structurele maatschappelijke werkingen zoals die in het buitenland bestaan."

Om internationaal ervaring op te doen, maakt de KAA Gent Foundation deel uit van een Europees netwerk van communitywerkingen. "We zijn een van de zeven stichtende leden van het **European Football for Development Network of EFDN**", doet **Beelaert** uit de doeken. "Hiermee willen we een internationaal referentiekader bekomen, want de knowhow, kennis en inspiratie ligt voor ons in het buitenland. Ik ben de raad van bestuur hier trouwens heel dankbaar voor, dat ze dit nooit in vraag gesteld hebben. Als we het algemene plaatje bekijken, moet ik zeggen dat **Michel Louwagie** en **Ivan De Witte** meteen begrepen dat KAA Gent een breder maatschappelijk draagvlak verdiende in de Gentse samenleving. Daarom is **Michel Louwagie** ook volledig meegegaan in het verhaal en staat hij steeds open voor elk gesprek, gaat hij heel open en respectvol met ons om en is hij oprecht geïnteresseerd in wat we doen. Het respect is gewoon wederzijds en moeilijke, niet evidente, thema's worden niet uit de weg gegaan."

Verankering in de Gentse samenleving

Die andere belangrijke partner van de KAA Gent Foundation, de **Stad Gent**, is meer dan ooit een schitterende bondgenoot geworden. En dat niet alleen voor de communitywerking, maar ook voor alles wat met de Buffalo's te maken heeft. "Een goede samenwerking met het lokale bestuur opent altijd deuren", beseffen **Wim Beelaert** en **Michel Louwagie** maar al te goed. "Met het **Elk Talent Telt**-initiatief, de samenwerking met alle Gentse voetbalclubs, hebben we hier een uitstekend draagvlak voor gevonden", vertelt **Beelaert**. "De Stad Gent is tot op vandaag de enige Vlaamse stad die ingezien heeft dat een samenwerking op sociaal vlak meer dan zijn vruchten afwerpt. Het huidige, en vorige, stadsbestuur heeft ons de mogelijkheid gegeven om te bestaan en om het lokale sociale beleid te versterken door KAA Gent in te schakelen. Die link werd dan ook meer dan ooit gelegd door **Resul Tapmaz**, schepen en de voorzitter van de KAA Gent Foundation. Zijn inzet was heel belangrijk voor het **Elk Talent Telt**-initiatief. Elk kind dat

in de Gentse regio voetballt, kan hiervan genieten." **Michel Louwagie** treedt **Wim** bij. "Het is belangrijk dat we met ons engagement niet enkel de allerbeste spelertjes bereiken", zegt hij. "Elk kind kan op zijn of haar eigen niveau spelen. Op die manier creëren we een brede basis, die iedereen die hierbij betrokken is, bereikt." De inspanningen hebben ook resultaat buiten de lokale voetbalclubs. "We bereiken ook hetzelfde effect op buurtniveau", legt **Wim Beelaert** nog uit. "We moeten het **Resul Tapmaz** aangeven dat hij gezien heeft dat de beleving rondom de lokale voetbalclubs de sociale cohesie binnen de stedelijke samenleving versterkt. Hierin spelen de Stad Gent, de KAA Gent Foundation en KAA Gent een pioniersrol waar we trots op zijn!"

Active fans

"In 2018 starten we met een aanbod om supporters aan te zetten tot sporten en bewegen", vertelt **Wim Beelaert**. "In het kader van EFDN zullen we een competitie op poten zetten waarbij de supporters onderling tegen elkaar kunnen sporten via bijvoorbeeld Fitbit. Met 'active fans' willen we fitheid en gezondheid promoten. Het is de bedoeling dat we hier vanaf februari 2018 mee aan de slag kunnen." Ook supportersclubs die graag een potje voetballen komen vanaf 2018 aan hun trekken. "We nodigen hen uit om het op te nemen tegen onze Gantoise Plantrekkers of de Geestige Buffalo's. Op die manier willen we de band tussen de supporters en de KAA Gent Foundation nog versterken."

v.l.n.r. Patrick Lips, Wim Beelaert, Resul Tapmaz, Stijn Van Bever, Ivan De Witte

Pro League+
Gold

Op zaterdag 9 december reikte Stijn Van Bever, CSR-manager van de Pro League, de titel Pro League+ GOLD uit aan KAA Gent Foundation ondervoorzitter Patrick Lips, algemeen coördinator Wim Beelaert, voorzitter Resul Tapmaz en KAA Gentvoorzitter Ivan De Witte. (Foto: David Van Hecke - De Gentenaar)

De label Pro League+ Gold is een prijs van het collectief. Het team van de KAA Gent Foundation: **Jonas Devits, Ellen De Jans, Pierre Van der Veken, Nasima El-Barkani en Wim Beelaert.**

Feiten en cijfers

- 5 pijlers
- 14 sociaal-emancipatorische projecten
- 40 acties
- 400 activiteiten/jaar
- 600 personen uit kansengroepen/jaar
- 25.000 contacturen met de doelgroep/jaar
- 14 Gentse voetbalclubs in het partnerschap Elk Talent Telt
- 210 jeugdtrainers
- 3291 jeugdspelers
- 40 Gentse jeugdtrainers in opleiding
- € 61.460 financiële steun verdeeld onder de Gentse voetbalclubs
- 5 medewerkers (4,7 VTE)
- 35 vrijwilligers
- 25 studenten stagiairs
- Betoelaging door KAA Gent in 2017 € 231.876.
- Jaarbudget KAA Gent Foundation € 510.000

**Voor al uw huishoudelijke hulp.
Maak tijd voor jezelf en contacteer ons!**

**GEEN
EXTRA
KOSTEN**

**Voor info zie keerzijde of
www.domestic-services.be**

Dienstencheques

XLGROUP
SERVICE COMPANIES

Domestic
SERVICES

way2events

PROUD PARTNER

A
BOLD
EVENT
EXPERIENCE

MONSIEUR GANTOISE

Robert Naudts

1925 - 2017

Enkele dagen voor zijn 92ste verjaardag overleed Robert Naudts, erevoorzitter van KAA Gent. Zijn rol in de geschiedenis van KAA Gent kan nauwelijks onderschat worden. Tussen 1927 en 1988 was hij kind aan huis in het Jules Ottenstadion. Als ondervoorzitter was hij jarenlang een stille kracht in het KAA Gentbestuur. Tussen 1985 en 1988 was hij voorzitter van KAA Gent, nadat hij tussen 1974 en 1976 ook al voorzitter ad interim was geweest. In 1988 werd hij voor zijn verdiensten tot erevoorzitter benoemd. In talrijke kranteninterviews vertelde hij zijn verhaal. We laten hem graag een laatste keer aan het woord. Robert Naudts, monsieur Gantoise, rust in vrede.

“Ik was amper twee toen ik met mijn vader Victor, die toen soigneur was, al in het stadion liep. Ik kroop toen al onder de toegangspoort van het Jules Ottenstadion om de trainingen bij te wonen of te ravotten. Mijn ouders woonden naast het Sint-Eligiuskerkje op een paar meter van het veld. Mijn vader heeft me de voetbalmicrobe meegegeven. Hij was teruggekomen uit Gosselies met mijn moeder en mij, om dat het werk in de mijnen te zwaar was. Hij werd kolenhandelaar. Mijn vader supporteerde aanvankelijk voor Racing Gent tot hij werd gevraagd als soigneur van La Gantoise. Hij heeft dat 35 jaar lang gedaan.”

“Ik tekende op mijn tiende een aansluitingskaart bij de Gantoise. Mijn voetbalcarrière stelde niet veel voor, maar omdat mijn vader Victor toen soigneur was, werd ik jeugdtrainer. Van de knapen, de cadetten en de scholieren. Eén keer heb ik in de eerste ploeg gestaan, op Union, eind 1944 denk ik. Met twee vrienden was ik met de camion van Oscar Daemers, die op weg was met zijn renners naar de piste in Brussel, naar daar gereden. België was nog niet helemaal bevrijd en een van de A-kernspelers was er niet geraakt. Ik kreeg een kans, maar al in het begin van de wedstrijd incasseerde ik een enorme trap op mijn knie. Je moet weten dat voetballers in de winter de beschermdeopjes van hun studs schroefden zodat de spijkers bloot kwamen te zitten. Ik heb de wedstrijd uitgespeeld, maar door die klap heb ik me niet echt kunnen tonen. We wonnen met 4-5. Mijn vader was toen verzorger, maar vond mijn knieblesure allemaal niet zo erg. We keerden terug met de spelers, die de verplaatsing met een

camionette van De Bruycker maakten, waar in de week haring mee werd aangevoerd.”

“Ik heb de jeugdafdeling gesticht. Later het jeugdcomité opgericht. Ik ben ondervoorzitter, voorzitter en duivel-doet-al geweest. Maar vooral, en belangrijker dan al de rest: ik was alle dagen op de club. Niks ontsnapte me.”

“Mijn doel was toen om ‘délégué’ te worden van de eerste ploeg. Toen René Hoste midden de jaren ‘60 voorzitter werd, vroeg men mij echter om samen met Freddy Mastelinck ondervoorzitter te worden. Dat ging dus veel en veel verder dan waar ik van droomde. Enkele jaren later werd Mastelinck zelf voorzitter. Een rustige man, die me volkomen vertrouwde. Daarna kwam Albert De Meester. Een alleenheerser, zeg maar. Er waren geen bestuurs-

Leon Mokuna krijgt een massage van verzorger Victor ‘de Fieke’ Naudts, vader van Robert Naudts (Foto: Archief KAA Gent/AMSAB-ISG)

vergaderingen meer. Hij zei wat hij dacht en zat er niet mee in als hij daardoor mensen kwetste. Zijn opvolger Jean Van Milders had veel meer standing, maar was ook keihard. Wist AA Gent naar de top te brengen, maar ten koste van een enorme financiële put. Die nog maar pas heel recent werd gedempt door Ivan De Witte.”

“Na de tweede wereldoorlog, in de jaren 50-60, organiseerden we internationale galawedstrijden. We probeerden zo wereldsterren naar hier te krijgen, er bestond nog geen officieel Europees voetbal. Naast café-bezoek, het wielrennen en het voetbal waren er weinig andere mogelijkheden voor de mensen om zich te ontspannen. Grote reizen naar het buitenland waren nog geen gemeengoed voor

de werkmens. Ik herinner me dat ik als bestuurder van het jeugdcomité het initiatief nam om 20.000 programmaboekjes te laten drukken voor de komst van Blackpool naar hier. Iedereen verklaarde me zot. Maar toen de match begon bleken ze allemaal verkocht omdat de foto van Stanley Mathews op de eerste bladzijde stond afgedrukt”.

“We zorgden toen overigens voor een heuse primeur in België door de wedstrijd ‘s avonds te laten doorgaan. Er was immers nog geen verlichting rond het veld. Maar de stad plaatste enkele tientallen lantaarnpalen rond de grasmat. Ja, elektriciteit hadden we toen al. Toen de eerste volwaardige lichtinstallatie werd ingehuldigd, was Real Madrid op bezoek. Er werd een voormatch tussen een Oost-Vlaamse en een Luikse selectie gespeeld. Daarvoor was de toenmalige secretaris Drubbel vergeten scheidsrechters te vragen. Ik was aan het werk in het koolmagazijn van mijn vader toen men me kwam halen om scheidsrechter te spelen. Ik geloof dat de fameuze libero Santa Maria toen zijn eerste officiële wedstrijd voor Real speelde.”

“In 1964 wonnen we onze eerste beker. Ik zat als clubafgevaardigde op de bank naast coach Louis Ver-

voor de 2-3 en bezorgde met een derde doelpunt de bekertriomf nog meer glans. En dat hoewel hij die nacht geen oog had dichtgedaan. Hij had immers de avond voordien zonder onze toestemming een tornooi in Luxemburg gespeeld met de Waterdienst, waar hij werkte. De meeste Gentse fans vernamen pas toen ze thuis kwamen dat we gewonnen hadden.

“Ik maakte deel uit van het bestuur van KAA Gent toen ARA La Gantoise-Voetbal in 1972 werd omgedoopt tot KAA Gent. De Franse naam La Gantoise was de burgemeester een doorn in het oog, al klinkt het niet echt Frans als je het op zijn Gents uitspreekt. Maar toen voorzitter Freddy Mastelinck om subsidies vroeg, eiste de burgemeester een Vlaamse naam in ruil voor 500.000 Belgische franken. Het werd Koninklijke Atletiek Associatie Gent.”

“In 1984 wonnen we opnieuw de Beker. In die periode trokken we regelmatig naar ‘De Ceder’ op afzondering. Onze huidige burgemeester Daniël Termont had daar toen de leiding. Ik was clubondervoorzitter en de legendarische Albert De Meester ‘president’. Met een schitterende vriendengroep klaarden wij de finale. De zege tegen Standard was minder spectaculair dan die van 1964. De beste spelers van de Luikse club waren namelijk geschorst wegens het alom bekende omkoopschandaal en de Rouches moesten met heel wat reserves spelen. Robert Goethals was toen trainer en in de verlengingen wonnen we met 2-0. Wie denkt niet met heimwee terug aan die fantastische kerels die het zo goed met elkaar konden vinden op en naast het terrein. En feesten dat die konden!”

“Achiël Delongie, René Hoste, Freddy Mastelinck, Albert De Meester en Jean Van Milders zijn de voorzitter die ik heb gekend. Ze hadden allemaal hun goede en minder goede kanten. De Meester bijvoorbeeld was van niets of niemand bang en schoffeerde vaak mensen, maar de spelers van die tijd zijn er financieel wel zeer goed mee geweest. De dollar was zijn grootste wapen en daar had hij er erg veel van.”

“Met Jean Van Milders duurde de relatie niet lang. Hij aasde op mijn plaats in de voetbalbond, maar wou die zonder verkozen te worden. Het is uiteindelijk door hem dat ik lid van Lokeren ben geworden, want

Voor 26.000 toeschouwers verslaat ARA La Gantoise in het Jules Ottenstadion Club Brugge KV met 2-1, 23.11.1969.

straeten toen scheidsrechter Hanet in de slotminuut bij 2-1 een fout blies. De Diestse fans namen dat voor het eindsignaal en bestormden het veld, maar Eric Lambert scoorde kort nadien de gelijkmaker. De Bruggeling die eerder de aansluitingstreffer had gemaakt gaf tijdens de verlengingen ook de assist

Robert Naudts, tweede van rechts, brengt in 1984 de Beker van België naar Gent (Foto: Archief KAA Gent/AMSAB-ISG)

hij heeft me uit het bestuur van Gent gekegeld. En om in de bond te zetelen moet je lid zijn van een club. Ivan De Witte heb ik gekend als lid van de Raad van bestuur. Een integer en erg verstandig man. Hij heeft als voorzitter wonderen verricht. Ik denk dat het dank zij hem is dat AA Gent nog bestaat tout court.” “Dat Van Milders me opzij heeft gezet heb ik nog steeds niet verteerd. Ik moest me bij Lokeren laten aansluiten om mijn bondsfunctie in het Sportcomité en de Kalendercommissie te behouden. Maar mijn hart is altijd blauw-wit gebleven natuurlijk. Nu ik te oud ben om nog in de bond te mogen zetelen verdeel ik mijn weekends tussen AA Gent en Lokeren. Omdat ik die mensen dankbaar zal blijven omdat ze me in hun midden hebben opgenomen.”

“De affaire Bellemans was de enige echt negatieve ervaring in al die jaren bij de Gantoise. Ik kan me nog steeds al die ondervragingen over zwart geld in het voetbal in de rijkswachtkazerne van Halle voor de geest halen. Verschrikkelijk. Vier BOB'ers van Halle en Gent vielen op een avond bij me thuis binnen en eisten alle documenten van de club op. Ze doorzochten mijn hele huis. Ik heb verhalen gehoord van collega's waar men ielijk huis heeft gehouden en zelfs kasten heeft omgegooid. Bij mij is het zeer beschaafd gebeurd. Ook de boekhouding van mijn bedrijf namen ze mee. En ik heb de hele nacht in de rijkswachtkazerne van de Ridderstraat doorgebracht. Ik kan je verzekeren, dat slaat in je buik hoor. Er was wel zwart geld in het voetbal, dat moest ik wel toegeven, maar toch werd ik een week ondervraagd in Halle. Ik was daar samen met Alexis De Clercq en Jean-Pierre De Meester. Tot ik vroeg of ik meneer Bellemans niet persoonlijk kon spreken. Dat kon

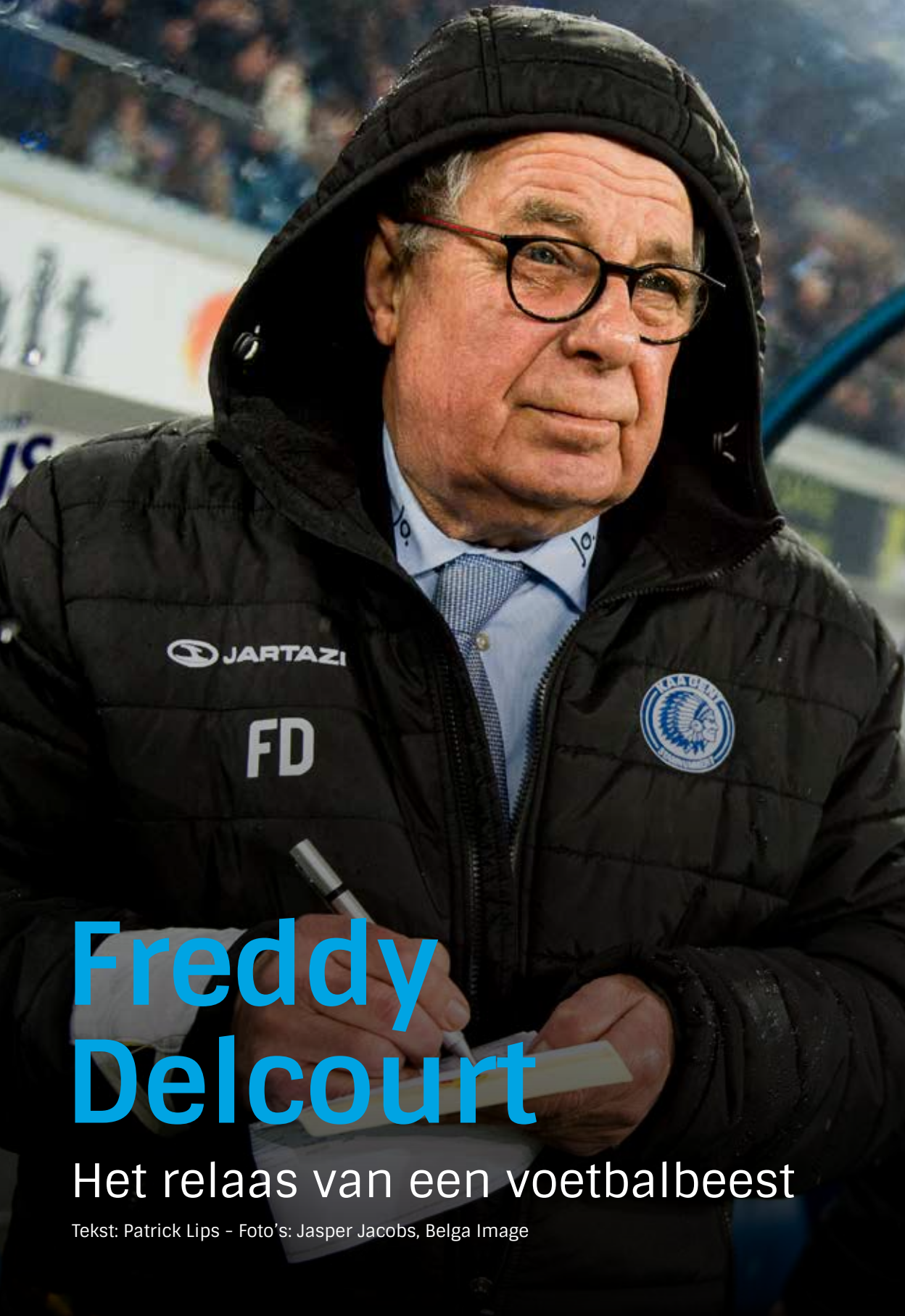
tot mijn verbazing. Hij was vriendelijk maar hard. Voorzitter De Meester verbleef toen in Juan-les-Pins en had verklaard dat hij van niks wist. Dat ze bij Naudts moesten zijn. Zeg maar gewoon ineens de waarheid, zei Bellemans tegen mij. Anders draai jij alleen op voor alles. Ik heb me echter aan de afspraken gehouden. Jammer dat die zaak van omkoping van Standard er toen is tussen gekomen, want op dat moment was er een overeenkomst tussen de profclubs om gezamenlijk 200 miljoen aan de fiscus te betalen en de zaak af te sluiten. Dat is toen niet gebeurd en veel spelers zijn daar jammer genoeg het slachtoffer van geworden.”

“Ik heb alleen maar vrienden gehad en overgehouden aan mijn leven in het voetbal. Maar ik heb dan ook geprobeerd om niemand te kwetsen. Of het nu bondsmensen of clubbestuurders uit eerste klasse waren, scheidsrechters, afgevaardigden of spelers, ouders van jonge gasten en clubbestuurders uit de provincie, ik heb altijd geprobeerd voor

Robert Naudts, voorzitter van KAA Gent 1985-1988 (Foto: Archief KAA Gent/KAA Gent Foundation)

iedereen goed te doen en iedereen even vriendelijk te woord te staan. Ik durf dus gerust zeggen dat ik nog steeds overal graag gezien word. Nog steeds klampen mensen me aan die zeggen dat ik hun jeugdafgevaardigde ben geweest. Maar ik heb er een paar duizend zien passeren natuurlijk. En ik ben er fier op, dat ik zowel door de gewone man als door de man met aanzien word gewaardeerd.”

Freddy Delcourt

Het relaas van een voetbalbeest

Tekst: Patrick Lips - Foto's: Jasper Jacobs, Belga Image

Negen jaar is hij wanneer hij zijn aansluitingskaart tekent bij Racing Gent. Het loopt goed tot bij de reserveploeg, maar dan beginnen diverse blessures door te wegen en hij besluit om alleen nog voor de fun in het liefhebbersverbond te voetballen. Intussen volgt hij de Heizelschool, behaalt met glans zijn diploma en wordt jeugdtrainer bij Oudenaarde. En dan komt KAA Gent...

"Beroepsmatig was ik in contact gekomen met de gebroeders Standaert die in die tijd aan het hoofd stonden van de jeugdafdeling van KAA Gent. Roland vroeg me in 1984 om de knapen te trainen en ik hapte onmiddellijk toe. Na 6 jaar kreeg ik de UEFA Junioren toegewezen!"

Uit die tijd blijven ongetwijfeld enkele namen bij, want het is in principe toch een sterke lichte met onder andere Gunther Schepens.

"Piet Maes was één van de grootste talenten met wie ik ooit werkte, maar toen hij 21 was, verongelukte hij... Gunther Schepens? Is mij nooit echt opgevallen...haha."

Na 3 succesvolle seizoenen bij de UEFA Junioren wordt Freddy "hoofdsout", levert goed werk maar voelt zich niet erg gelukkig met de stijl Boskamp. Hij vertrekt naar jeugdliefde Racing Gent waar hij jeugdcoördinator wordt.

"Scouting bij KAA Gent in die periode was niet wat het vandaag is hoor: wegens gebrek aan middelen moesten we vooral in derde en vierde klasse scouten in de hoop een talent te ontdekken. Toen ik bij KAA Gent vertrok, verzekerde Michel Louwagie mij dat ik altijd mocht terugkeren als er een opportuniteit was."

En die opportuniteit komt er: in het jaar 2000 zoekt KAA Gent een nieuwe teammanager en Freddy voelt zich aangesproken. Het wordt de start van een 17 jarige carrière waarin er veel verandert in enkele jaren tijd.

"Het werk van een teammanager bestaat uit twee delen: tijdens de week zoek je hotels voor uitwedstrijden, regel je het busvervoer, houd je alles bij qua gele en rode kaarten, regel je de mutualiteit van spelers, regel je de kinderbijslag en moet je vaak herhaaldelijk aandringen op het invullen van documenten! Op de matchdag ben je ver-

antwoordelijk voor het wedstrijdblad, geef je de vervangingen door, controleer je nadien of het wedstrijdblad wel de correcte informatie bevat en geef je een hand aan de scheidsrechters."

Vanuit de hoek van de scheidsrechters zal je nooit een negatief woord horen over Freddy, integendeel, iedereen vindt hem een correcte en beleefde man. Heeft hij dan nooit de behoefte gevoeld om een slecht fluitende scheidsrechter de huid vol te schelden?

"Euh...eigenlijk niet! Ik bleef altijd beleefd en toonde nooit wat ik van hun prestatie vond. Neem van mij aan dat een scheidsrechter verdomd goed weet wanneer hij een slechte match heeft gefloten hoor! Sommigen kwamen daar ook eerlijk voor uit, bij anderen zag je het zo aan hun gezicht!"

Freddy heeft uren doorgebracht met trainers en spelers, hij heeft er veel zien komen en hij heeft er veel zien gaan. Nooit een onvertogen woord, nooit een conflict, nooit ongepast gedrag...

"Ik kende mijn plaats en ik hield altijd een zekere afstand. Ik praatte met de trainers over de hotelkeuze, over de mogelijke verkeersproblemen, maar ik moeide me nooit in het sportieve debat. Ik mag zeggen dat ik met alle trainers goed heb samengewerkt: met Dury heb ik nog altijd een zekere gemoedelijke band. Ik stond altijd klaar

om de spelers te helpen, maar ook hier bewaarde ik een zekere afstand. Sommigen vergeet je nooit: Elimane Coulibaly was een enorm innemende kerel, Nicklas Pedersen was een echte gentleman...”

Hij houdt bijna uitsluitend goede herinneringen over aan 17 jaar “teammanagerschap” maar de beste blijven het behalen van de titel, de bootjesintocht en de bekeroverwinning in 2010.

“Toen de titel binnen was, sprong ik in de armen van Hein en toen we de beker wonnen tegen Cercle Brugge in 2010 heb ik fier de beker de hoogte ingestoken op de bus en tijdens het feest op het Sint-Pietersplein. Maar ik denk dat de bootjesintocht het allermooiste moment was...samen met de spelers in het bootje en die 125 000 supporters langs de kaaïen...man toch!”

En nooit in de fout gegaan?

“Helaas wel, tijdens mijn eerste Europese wedstrijd. Ik had de namen en nummers doorgekregen vanuit het secretariaat en ik had ze niet gecontroleerd. Fout dus! Gilbert De Groote wees me erop tijdens de rust en de Georgische scheidsrechters

aanvaardden mijn excuses en wijzigden alles! Dat kan vandaag niet meer hé...voetbal is een bedrijf geworden waarin het om hoge bedragen gaat. Ook de omkadering is veranderd en ik denk dat het tijd is om van deze job een echte fulltime job te maken, want er komt veel verantwoordelijkheid bij kijken.”

Volgende week zit Freddy in Anderlecht voor het laatst op de bank. Niet bang voor het spreekwoordelijke zwarte gat?

“Neen, dit is een goed overwogen beslissing! Het werd te veel en ik moest bijna permanent ter beschikking staan. Ik durfde nauwelijks een dag thuis te blijven. Nu heb ik opnieuw tijd voor mijn vroegere hobby, boogschieten! Vroeger deed ik dat driemaal per week... Ik ga ook reizen, want ik heb me veel ontzegd de voorbije jaren. Maar ik probeer wel zoveel mogelijk matches nog bij te wonen, relaxed vanuit de tribune!”.

BEDANKT FREDDY!

Anderen over Freddy Delcourt:

Trond Sollied, ex-coach KAA Gent: "Freddy was een heel ernstig man maar altijd goed gehumeurd. Zijn glimlach verraaide dat hij zich goed voelde tussen de jonge spelers en dat werkte ook omgekeerd. Hij bleef altijd positief en kon ook tegen een grapje. Op een dag zei ik hem dat de matchbal verdwenen was...hij sloeg in paniek, maar toen wees ik naar zijn dikker wordend buikje en hij barstte in lachen uit!"

Frank De Leyn, secretaris jeugd KAA Gent: "Toen ik 26 jaar geleden als secretaris begon, was Freddy Delcourt de trainer van de UEFA Junioren, zoals dat toen heette. Dat was de belangrijkste jeugd ploeg, want dat waren de spelers die de stap naar de eerste ploeg moesten zetten. Freddy was een strenge trainer, eiste 100% discipline en maakte het de spelers op fysiek vlak niet makkelijk. Freddy wist wat hij kon eisen, want zijn dochter was een roeister en hij volgde haar geregeld op de fiets langs de Watersportbaan; hij zag dat die roeiers serieus moesten afzien hoor! Freddy werd hoog ingeschat door de andere trainers en ook door de toenmalige jeugdcoördinator Robert Mahieu."

Gunther Schepens, scouting KAA Gent: "Freddy was mijn trainer bij de knapen en bij de UEFA Junioren; met beide lichtingen speelden we kampioen. Freddy was een trainer die vooral op de conditie werkte: lopen, lopen en nog eens lopen...niet meteen my cup of tea! Bij de UEFA junioren hadden we toen een schitterende groep met onder meer keeper Kerckaert, Van Laere en Kevin Reyns, vlot scorend en goed geleid door Freddy. Eén keer was hij razend op mij: tijdens het internationaal tornooi in het Franse Troyes ging ik geblesseerd van het veld, maar 's avonds zag Freddy mij de polonaise dansen...Razend was hij!"

Matti Mortier, kinesist: "Uitwendig lijkt Freddy altijd rustig, maar inwendig leeft hij enorm mee. Door zijn verantwoordelijkheid naar de scheidsrechters toe kan hij moeilijk openlijk reageren natuurlijk, maar na een overwinning staan de tranen vaak in zijn ogen. Freddy is echt nog een type 'clubman' die zich ook voor 100% engageert voor de club! In zijn job als teammanager is hij een perfectionist en een controlefreak!"

Bernd Thijs, assistent-coach: "Freddy is een fijn en correct mens! Hij was altijd bereikbaar voor trainers en spelers en was ook steeds bereid om te helpen. Hij was ook zeer tactvol en voelde perfect aan wanneer hij al dan niet in de kleedkamer kon binnenkomen of wanneer hij kon spreken. Tijdens de wedstrijden voerde hij zijn opdracht heel goed uit en hij gedroeg zich steeds als een gentleman. Maar inwendig leefde hij enorm mee en dat zag je soms op zijn gezicht!"

Willy Peeters, teammanager Sporting Lokeren: "Ik ben zelf al 42 jaar actief als teammanager van het eerste elftal van Lokeren en ik ken Freddy dus al jaren. Ik kan je verzekeren dat Freddy een super tof mens is: we hebben altijd goede afspraken gemaakt en ik heb met hem nooit iets negatief of tegenstrijdig meegemaakt. Onze job is er niet makkelijker op geworden de jongste jaren en zeker als je bijvoorbeeld Europees speelt, ben je telkens drie dagen van huis, maar ik zag bij Freddy altijd hetzelfde enthousiasme. We zien nu meer en meer jongere collega's bij diverse clubs en ik ben niet zeker dat het altijd een verbetering is: het is in een oude pot dat je de beste soep kookt nietwaar..."

De nieuwe C-Klasse Break. Ideale match voor al je passies.

Onze nieuwe sterspeler benut alle ruimte, gaat spaarzaam om met z'n krachten en is multi-inzetbaar. Binnenin wijzigt u eenvoudig de opstelling van het variabele zetelconcept. De centrale touchpad fungeert als spelverdeler voor het multimediasysteem. En z'n zuinige en efficiënte motoren scoren ook op vlak van milieuvriendelijkheid.

Met de C-Klasse Break dribbelt u vlotjes en comfortabel door het drukste verkeer. Ontdek hem bij Mercedes-Benz Gent vanaf € 32.751,00 (incl. btw).

3,6 - 5,4 L/100 KM
94 - 126 G CO₂/KM

Milieu-informatie KB 19/03/2004: www.mercedes-benz.be
Geef voorrang aan veiligheid.

Mercedes-Benz

Mercedes-Benz Gent NV, Afrikalaan 208, 9000 Gent, Tel. 09 250 05 11

Mercedes-Benz Sint-Martens-Latem NV, Kortrijksesteenweg 108, 9830 Sint-Martens-Latem, Tel. 09 24 24 111

Mercedes-Benz Gent NV - Verkooppunt Eeklo, Gentsesteenweg 78, 9900 Eeklo, Tel. 09 377 71 90

KAA GENT - CHARLEROI

21/12/2017 - 20:30 uur

KAA GENT

Trainer

Yves Vanderhaeghe

Doelmannen

20. Yannick Thoelen
35. Youn Czekanowicz
91. Lovre Kalinic

Verdedigers

2. Samuel Gigot
11. Deiver Machado
13. Stefan Mitrovic
21. Nana Asare
22. Dylan Bronn
29. Thibault De Smet
38. Siebe Horemans

Middenvelders

3. Lucas Schoofs
6. Birger Verstraete
7. Giorgi Chakvetadze
10. Renato Neto
15. Kenny Saief
19. Brecht Dejaegere
23. Franko Andrijasevic
24. Nicolas Raskin
25. Damien Marcq
32. Thomas Foket
33. Louis Verstraete
44. Anderson Esiti
77. Danijel Milicevic

Aanvallers

9. Mamadou Sylla
18. Samuel Kalu
27. Moses Simon
28. Boubakary Koita
31. Yuya Kubo
17. Roman Yaremchuk

Charleroi

Trainer

Felice Mazzu

Doelmannen

1. Penneteau Nicolas
12. Imbrechts Joachim,
15. Baume Valentin
35. Mandanda Parfait

Verdedigers

6. Zajkov Gjoko
8. Martos Francisco Javier
17. Marinos Stergos
23. Willems Steeven
24. Dessoleil Dorian
25. Nurio Fortuna Matias
27. Celestine Julien
41. N'Ganga Francis

Middenvelders

7. Tainmont Clément
13. Diandy Cristophe
14. Benavente Cristian
18. Baby Amara
20. Rodes Nathan
22. Hendrickx Gaëtan
26. Ilaimaharitra Marco
28. Saglik Enes
29. Remacle Jordan
46. Lukebakio Dodi
77. Fall Mamadou

Aanvallers

9. Rezaei Kaveh
10. Pollet David
99. Bedia Chris

STAND JUIJER PRO LEAGUE

1	Club Brugge	19	47
2	Charleroi	19	39
3	Anderlecht	19	34
4	Antwerp	19	31
5	KAA Gent	19	29
6	STVV	19	28
7	Waasland-Beveren	19	25
8	Standard	19	25
9	Racing Genk	19	24
10	Excel Moeskroen	19	23
11	Zulte Waregem	19	20
12	Kortrijk	19	20
13	KV Oostende	19	19
14	KV Mechelen	19	18
15	Lokeren	19	18
16	Eupen	19	13

TOPSCHUTTERS

1	Isaac Thelin	9
2	Henry Onyekuru	9
3	Kaveh Rezaei	9
4	Boureima Bandé	8
5	Mbaye Leye	8

Maak kennis met de ROLF BENZ LOUNGE in uw vertrouwde Ghelamco Arena. Via de ingang Meetdistrict, naast Albert Heijn, vindt u ons op de 4e verdieping. Op weekdagen is deze Lounge een adembenemende toonzaal waarin de verschillende troeven van Interieur Van der Waerden getoond worden.

Koken/Wonen/Slapen.
Daarvoor bent u bij Interieur Van der Waerden aan het juiste adres.

In de ROLF BENZ LOUNGE stellen we u een keuken voor, volledig op maat gemaakt met hoogwaardige materialen (Corian, Gaggenau, Quooker). In een andere hoek vindt u een heerlijke lounge-zetel en strak meubel van Hülsta.

Jeroen en Michèle ontvangen u hartelijk in de ROLF BENZ LOUNGE

Elke weekdag van 13.30 tot 18u en na afspraak.
Geef een kort seintje vooraf, 09/330.23.77, en geniet van een persoonlijke ontvangst!

Openingsuren:

**van maandag tot vrijdag
van 13.30 tot 18u
en na afspraak**

Ottergemsest. Zuid 808, 9000 Gent, 09 330 23 77

Steenweg 480, 9470 Denderleeuw, 053 66 86 45

www.vanderwaerden.be

Tickets

T. 09 330 23 00
F. 09 330 23 04

Commerciële informatie

T. 09 330 23 10
F. 09 330 23 15

Algemeen nummer

09 330 23 23

Adres

Ottergemsesteenweg - Zuid 808
9000 Gent

Website

www.kaagent.be

Online ticketing:

tickets@kaagent.be

Openingsuren ticketing

WEEKDAGEN

dinsdag t.e.m. vrijdag: doorlopend van 12u tot 18u
maandag: gesloten

Wedstrijd tijdens de week:

van 10u-12u45 en van 14u - tot aanvang wedstrijd

WEEKEND

Bij thuiswedstrijden van KAA Gent zijn de loketten geopend vanaf 5u voor de aftrap.

Op niet-wedstrijddagen zijn de loketten op zaterdag doorlopend geopend van 10u tot 13u.

Openingsuren Fanshop

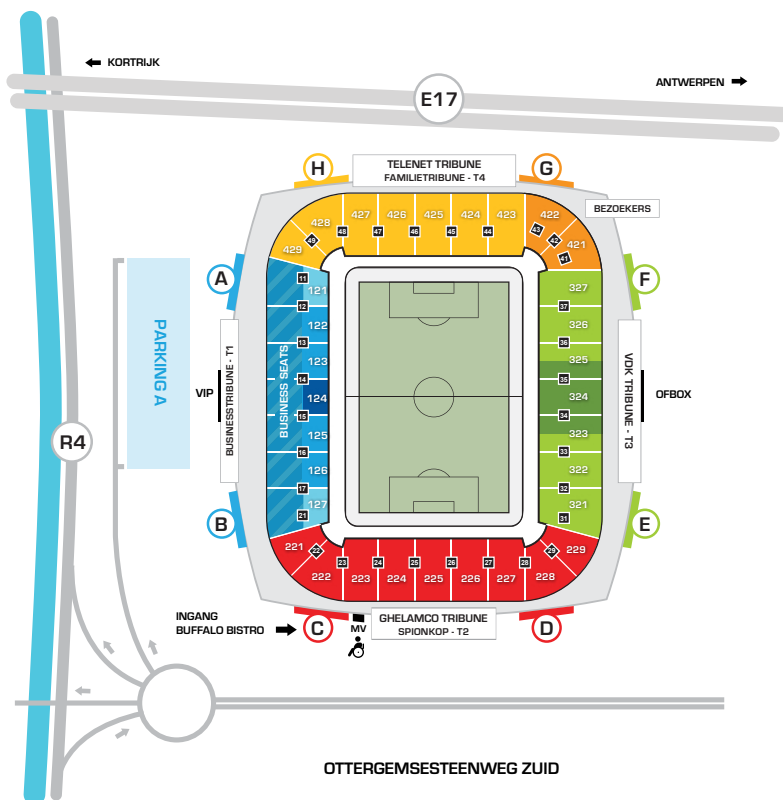
Maandag: gesloten

Woensdag en donderdag: 12u tot 18u

Vrijdag: 12u tot 19u

Zaterdag: geen wedstrijd van 10u tot 17u

bij wedstrijd: 10u tot 12u; 14u start wedstrijd en één uur na de wedstrijd
Zondag gesloten tenzij wedstrijd: dan van 3u voor de wedstrijd tot aanvang wedstrijd en één uur na de wedstrijd.

BET

~~BID~~ MET NAPOLEON GAMES OP EEN GOEDE AFLOOP...

#PrayWhenFeelingLucky

WWW.NAPOLEON-GAMES.BE

Napoleon Games

PLAY WHEN FEELING LUCKY

*Noteringen zijn onderhevig aan wijzigingen.